

Масъуд МАХСУДОВ

**КЎНГИЛ
ЧАШМАСИ**

Шеърлар

Лондон - 2010

Мехрибон ва раҳмли Аллоҳ номи билан бошлийман.

“Қалбим нолаларини тинглагувчи дўстларим, қадрдоңларим!

*Уибу китобдаги бирор шеъримни кўнглингизга ҳамоҳанг топсангиз, бундан фақат ва фақат
хурсанд бўламан. Кичиккина чаимам шеърга бўлган чанқогингизни зумга
бўлса-да, қондира олишини умид қилиб қоламан”*

*Хурмат билан,
Масъуд*

Масъул мухаррир: Нигора Умарова

Мухаррир: Ирода Азимова

Дизайнер: Қаҳрамон Жалилов

Ваагн Гулакян

Илк нашр. 2010 йил. Лондон

© Масъуд Махсудов

ЎЗ КЎНГЛИ ҲАҚИДА СЎЗ

Тинглагил най не шикоятлар қилур,
Айрилиқлардан ҳикоятлар қилур.
Жалолиддин Румий

Найнинг ҳикоятлари – айрилиқлардан шикоят эканлигини Румий ҳазратлари қанчалар чиройли айтган.

Ҳақиқий шоирларнинг ижоди, китоблари, шеърларига кириб борарканси аввало ҳазин най садолари юракка урилиши табиий, негаки инсон бошқа мавзулардан олдинроқ ўз кўнгли, ўз муҳаббати ҳақида сўз очади.

“Тўккан кўз ёшлиаримда топиб бораман”, - дейдилар Мавлоно Огаҳий ҳижронномаларидан бирида.

Масъуд Махсудовнинг ilk китобини варақлаб ўтириб шулар ҳақда ўйладим. Масъуд менда бошловчи эмас, анчагина қалами қайралиб, етилиб қолган шоирдай таассурот қолдириди. Сатрлар равон, кўклам жилғаларидаи қуилиб келади. Қофиялар тўқ. Жозибали.

Сокин тун,
Типирлаб тинч турмайди жон.
Кўнглим сахросида қуюндир түгён.
Арзимас бир номам ила ногаҳон
Сизни мен уйготиб қўймадиммикан?!

Ёки кейинги шеърлардаги сатрларга эътибор беринг. Ошиқ бир зумлик дийдор учун ҳар қандай ҳолатга тушишга рози.

Майли, менга битта сўз айтманг,
Имо қилманг ҳатто кўз билан.
Ҳеч бўлмаса бегоналардек
Дийдорлашгим келар Сиз билан.

Мана бу сатрлар эса менга дунё қанча турса, шунча муддат дунёнинг шеърият қироли бўлиб яшаб қоладиган ўлмас Пушкиннинг “Царское Село”даги маъюс шеърларини эслатди.

Сен бошқа келмайсан –бу менга аён
Сени эслаганда дардга тўламан.
Кун келиб сен мени эслаган чогинг,
Ҳижрон азобидан ўлган бўламан.

ёки

Кетаман денгиздек тўлдириб ёшига
Ҳаётдан умидвор маъюс кўзларим.
Шод яшанг,
Энди Сиз кўрмайсиз бошқа
Мунгли сатрларим, маҳзун сўзларим.

Русларнинг бугунги чақмоқ шоирларидан бири Евгений Евтушенкода қуидаги сатрларни ўқиганман.

“Саросар самода қувончлар енгил
Куйиниб қараган гусса барқарор”

Ҳақиқатан ҳам енгил, ясама қувончлардан кўра бу мунг, бу маҳзун гуссалар барқарордек, ёруғдек туюлди менга.

Ёки мана бу сатрлардаги жарангдорликка дикқат қилинг:

Илтимос,
Ичингда боғланиб қолган

*Турли тугуналарни ечиб кел, гулим.
Кўл силтаб барига,
Бор-будинг ташлаб
Менинг юрагимга қўчиб кел, гулим.*

Шеърият фақат бўғинлар тўғри келиши, қофиялар мослиги эмас, катта фикрлар майдони ҳамдир.

Масъуднинг менга адабиётимизни чукур билиши, маънавий анъаналаримизни қадрлаши, кенг дунёқараши маъқул келди. У ўзининг “Ўзбек ойимга” шеърига Ўзбекистон халқ ёзувчиси Тоҳир Малиқдан қуидаги эпиграфни олган.

*“Киярмиди Ўзбек ойим эгнига қора
Гар фарзандлар бир-бирларин заҳарламасалар...”*

Қуидаги тўртликлар ўша шеърдан:

*Отабегинг қайдадир ёниб
Ҳақиқатни излаб юрибди.
Тошкентга лек ўтмайди қўниб
Чунки Кумуши қабри турибди....*

*Қора кийиб азадор бўлиб
Доғлармидинг шу улуг дилни.
Фарзандларинг бир-бирларига
Бермасалар заҳри қотилни!!!*

Бугуннинг интеллекти баланд ижодкорларидан бири, қозоқ шоири Мухтор Шохонов шундай фикрлайди: “*Фарб хафа бўлмасин, ҳозир фақат шарқ қалбни тарбиялаш тизимларини амал-тақал қилиб асраб келмоқда. Аммо у ҳам оқма лой каби бугун хавф остидадир*”.

Шоир образлар орқали фикрлайди. Шеъриятнинг бор куч, қурдати, гўзаллиги ҳам шунда. Масъуд ҳам “Ўзбек қизлари” сарлавҳали шеърда рўмол баҳона, ўзбек қизларидан розилиги, норозилиги ва яхши ниятлари, орзулари ҳақида ўринли, чиройли айтибди:

*Рўмолни бозорда сотмай қўйшиди,
Иzlайман совгага зарур кезлари.
Ё балки нархими шунчалик ошиди
Нега ўрамайди Ўзбек қизлари?*

*.....
Терс жавоб қайтарар нени сўрсангиз
Уятдан қизармас гулгун юзлари.
Тарбия сўзидан йўқ бирор бир из
Шаддодроқ чиқдими Ўзбек қизлари?*

*Саҳарлар қўймайди ўсма қошига,
Ховлидан келмайдирайхон ислари.
Каломи мос эмас асло ёшига
Мозийни эсламас Ўзбек қизлари.*

*Йўқ, аввали Оллоҳ инсофин берсин,
Кўзимга суртаман босган изларин.
Ҳаё, иффат, ибо, одоб дунёсин
Қайтадан забт этса Ўзбек қизлари.*

Пастдаги тўрт қатор Масъуднинг дунёвий илмлардангина эмас, диний илмлардан ҳам хабардорлигини билдиради:

*Тирикчилик дея, тинмайди одам,
Дунё абадиймас, билмайди одам.
Ҳар куним - охират сари бир қадам
Кун бошлиланмоқда.*

Бир ривоят эсимга тушди: Мангу Балогардон- Нақшбанд ҳазратларининг боғу-боғчалари, ер-сувлари ҳаддан зиёд кўп бўлиб уларга қарашга ёлғиз ўзлари қийналаркан. Шунда бир одам:

- Ҳазратим, шунча иш, бунинг устига косиблиқ, бунча қийналиб умргузаронлик қилгандан кўра бирорта қул олиб ишлатсангиз бўлмайдими?"- деган экан.

- Қулга қул чикора, - дебдилар шунда Нақшбанд ҳазратлари, - мен ўзим худонинг бир қули бўлсам, менга яна бир қулнинг нима кераги бор?

Худди шундай кимлигимиздан қатъий назар биз ҳаммамиз худонинг бандалари, худонинг қулларимиз. Ёзганларимиз ҳам ўзимизники эмас, Ўзиникидир. Шоядки, Ўзига котибликка сайланган бўлсак...

Китоблар, ёзишмаларимиз – биз ҳақимизда хабар бергувчилардир. Мен Масъуджонни ўзини кўрмаган бўлсам-да (бу кунларда Масъуд Англияда, банк соҳасида ўқиётган экан) бу китоб мутолаасидан кейин Ўзига, яъни Яратганга котибликка сайланганлардан бири бўлиб қолмоғини чин дилдан орзу қилдим.

Шоядки, миллатимизнинг сайланган, сийланган Масъуджондай истеъододли фарзандлари бугунги, эртанги адабиётимиз, маданиятимиз, маънақиятимиз, қўйингки, жамиятимиз сифатини бир погона юқорига қўттарсалар. Мен бу китобни Масъуд Махсудовнинг ilk ишқномаси, Ўз кўнгли ҳақида айтадиган сўзи, йўлининг бошланиши деб тушундим.

Илоҳо, унинг катта умидлар билан бошлаган бу йўли чарагон, фараҳбахш, бардавом бўлғай.

**Эҳтиром билан Ўзбекистон халқ шоири
Ҳалима Худойбердиева
23. X. 2010 йил.**

* * *

Дунё ташвишларин зумга унутиб,
Тикилмоқ истайман оппоқ сахарга,
Ва шу он вужудда урган туғённи,
Ҳаттоқи алишмам дунё жавхарга.

Тингламоқ қўмсайман сокин тун сасин,
Ойдинда орзулар тиламоқ дилдан.
Чин қалбдан туяман баҳор нафасин,
Шундан ҳаётимни севгум кўнгилдан.
2001

ДАФТАРИМ ЧЕТИДА...

Дафтарим четида ғалат ҳошия;
Эслай ололмайман нега қўйганим.
Бир қувноқ кунимдан, балки, хотира?
Балки белгисидир илк бор севганим?

Балки дўстларимнинг аччиқ ҳазилин,
Ҳазм қила олмай қўйганман уни?
Балки ҳаётимнинг силсиласини
Ўзгартиromoқ мақсад қилганим куни?

Илк бор қаршилиқдан умидсизланиб,
Оlamдан тўйганим нишонидир у?
Ё келган омадимданми рухланиб,
Ифодалаб қўйган бир ажиб туйғу?

Дафтарим четида бу ғалат чизик.
Не бўлса ҳам уни эслаб юраман.
Ширин орзуларим рўёсин тузиб,
Фақат баҳтдан, дея умид қиласман
2001

ЖИМЖИТЛИК

Жимжитлик. Тун ойдин. Ҳаво мусаффо,
Кечаги қор сабаб дараҳтлар оппоқ.
Гўзаллик ошино мурғак қалбимга,
Уйқусиз тун берар ўзгача мароқ.

Жимжитлик - тун бирла уйғун тасаввур,
Шу сабаб асаблар бироз олар тин,
Кун бўйи инсонни қийнаган ташвиш,

Не ажаб, тун сабаб ростлар нафасин.

Жимжитлик ,
қалб ҳамон тиним билмас лек.
Нимадир тирнайди, бермайди тинчлик,
Талпиниб танамга сигмайди сира,
Юрагим, воажаб, тура олмас тек.

Жимжитлик. Атрофдан эшитилмас сас,
Овозсиз йифлайди сон мингта юрак.
Хорғин ҳислар ила олса-да нафас,
Жимжит эмас экан диллар жонсарак.

Жимжитлик ўтади. Ўткинчи бу тун,
Умидлар рўёси эртанги қундан.
Фақат бир тилагим: эртанги куним
Жимжит бўлмаслигин сўрайман сендан.

Жимжитлик. Тун ойдин. Ҳаво мусаффо,
Кечаги қор сабаб Дараҳтлар оппоқ...
2001

* * *

Юрагим тубидан ҳайқирап нидо,
Туғёнлар қалбимга беролмай бардош.
Бақириб сўзласам чиқмайди садо,
Гўзалим, соғиндим, сени жуда ҳам.

Не қилай? Дилемга қилолмам амр.
Умрбод айрилиқ биз учун, наҳот?
Борлиғим, вужудим руҳимсан ахир,
Соғинчни яшириб бўларми, ҳайҳот.

Соғиниб яшайман, сени ҳар нафас.
Соғиниб, охири кетгум дунёдан.
Севгимиз хотирин сақлаб муқаддас,
Висолинг топгум-ми арши-аълодан?

Сенинг номинг билан тирикман фақат,
Соғинчим, асалим, шеърим , ғазалим.
Сен мен чун умидсан, абад-ул абад,
Қалбимнинг эгаси – эрка гўзалим.
2002

* * *

Кимнидир ўйлайман. Хаёллар тубсиз
Жарликлар уммонин силсиласида
Тинмай чарх уради излаб тоғлардан,
Тополмай ноумид берар акс-садо.

Кимгадир юракдан ёзилиб, қувнаб,
Суҳбат қурмоқликни насиб этсайди.
Сўнг майли, руҳимни айириб тандан,
Мангу оламга-да олиб кетсайди.

Кимдандир умидвор бу қалбга наҳот,
Топилмас заррacha юпанч каломи?
Ўтинг бўлолмасми тоабад менга
Беғубор кўнгиллар алик-саломи?

Кимнингдир юраги балки менингдек,
Бир оғиз ширин сўз, сухбатга зордир.
Бир зум бир нуқтадан кўз олмай, жимжит,
Мени ҳам ўйлаган инсонлар бордир.

Мен уни кутганман, ҳамон кутаман,
Қанча умрим бўлса шунча чидагум.
Ҳаётим сўқмоғин дадил ўтаман,
Розини айтгунча мурғак юрагим.

2003

ЎЗБЕК ОЙИМГА

"Киярмиди Ўзбек ойим эгнига қора?
Гар фарзандлар бир-бирларин заҳарламасалар"
Тоҳир Малик

Нечун хомуш тортасан бугун?
Кипригингда икки томчи ёш?
Хаёлинг ҳам паришон, забун,
Бунда нега балқмагай қуёш?
Эгнингга сен кийибсан қора,
Кимга яна мотам тутасан?
Фарзандингни ўйлаб сен зор-а?!

Қачонгача уни кутасан?
Отабегинг қайдадир ёниб,
Ҳақиқатни излаб юрибди,
Тошкентга лек ўтмагай қўниб,
Чунки Қумуш қабри турибди.
Гарчи сенга ботса-да оғир,
Айтиш менинг бурчи ҳалолим,

Ўғлингни сен кўрмайсан йиллар,
Кўрингунча кўқда ҳилолим.
Зайнаббегим ҳар кун қошингда,
Телбалигин қиласи кўз-кўз.
Шартми, ахир, сенинг ёшингда,
Душманингга гапирмоқ бир сўз.
Қора кийиб, азадор бўлиб,
Доғлармидинг шу улуғ дилни?!
Фарзандларинг бир- бирларига,
Бермаганда захри қотилни?!
2003

ҚАЛБИМ ФАРЁДИ

Ёшлигимдан шу менга одат,
Кузатаман қуёш чиқишин.
Ҳар кун тонгда тоғлар ортидан,
Офтобимнинг бош кўтаришин.

У қалбга солиб зиё-шуур,
Юксакларга мени етаклар.
Юракларга бағишилаб суур,
Очажакдир дилда чечаклар.

Нимагадир кўп қундан бери,
Кўкда шамсим чаракламайди,
Юзин тўсган қора булутлар,
Ортидан у ярақламайди.

Тоғлар устин қоплаган булут,
Кўланкаси ҳамон кетмайди.
Дилим ғашлаб, кўзларим ёшлаб,
Висолига ҳеч йўлатмайди.

Нурсиз қолди қалбим кўчаси,
Қиё боқмас унга одамлар.
Қундузлар ҳам мисли кечаси,
Босолмайман шаҳдам қадамлар.

Эй, қалбимнинг мудроқ овчиси,
Булутларни ҳайдагин кўқдан!
Бир умрлик шеърим куйчиси-
Қуёшимни қуткаргин ундан!

Орзиқади уни кўрмоққа,
Симобдайин типирлар кўнгил.
Қачон уни яна кўраман,

Тонгда туриб, тўлқинланар дил?
2003

ҚАФАСДАГИ ҚУШ НОЛАСИ

Олтин қафас менга керакмас,
Тутқин нафас мөхрим тўлатмас,
Гулгун ҳавас дардим қулатмас,
Қаердасан, мусаффо осмон?

Нега керак анвойи гуллар?
Ўртар юрак, орзиқиб диллар,
Мовий фалак истар кўнгиллар,
Юлдузларим қани нурафшон?

Сайраш қалбга бермагай ўтинч,
Яшаш – фақат нолаю ўкинч,
Кураш наҳот ўтмас сира тинч,
Озодлигим кўраман қачон?

Қорним кўйгин, майли, оч-наҳор.
Келмасин мен туфайли баҳор,
Чангальзорда бўлайин хор-зор,
Фақат эрким бўлсин бегумон.

Ардоқлама, майли эт нафрат,
Қилма ҳеч ҳам жонимга шафқат,
Ўлимга ҳам тайёрман,
Фақат-
Эрк умидин сўндириласанг бас...
2003

* * *

Нечун, жоним, кўзларингда нам?
Нечун йиллар қийнадинг ўзинг?
Дардларингни қўрамиз баҳам,
Ҳақиқатдан юммагин кўзинг.

Қанча кутдим гоҳида чидаб,
Гоҳи сендан қилиб андиша.
Мажбур бўлдим ўзимни алдаб,
Яшаб юрдим кулиб ҳамиша.

Қалбим-чи, у йиглар эди жим,
Қайғуларин этмасди ошкор.

Фақат розинг кутди юрагим,
Қадамингга бўлиб интизор.

Кўзларингни яширма мендан,
Сўзинг тинглаб, қараб тўймайман.
Меникисан. Энди ҳеч қачон,
Ҳеч кимсага бериб қўймайман.
2004

* * *

Мен сени баҳтиёр қўрмоқ истайман,
Қувончдан кулишинг, яйрашинг чиндан.
Кўнглимда барини бермоқ истайман,
Эзгу ниятларим айтиб кунгилдан.

Мусафро осмоннинг мовий рангини,
Ва туннинг малаги ойнинг - янгини,
Тоғлар шалоласин шўх жарангани,
Сенда мужассамлигин туймоқ истайман.

Кўнгил кўчаларим, йўлим шахримни,
Багишлаб дилимда бори сехримни,
Битта қалб берганча бериб меҳримни,
Яқин инсонимдек сўймоқ истайман.

Ҳаётнинг мушкулин енгиб ҳамнафас,
Ноумид ўйларга қўйиб мен қафас,
Бахтли инсонларга қилиб чин ҳавас,
Сен бирла бир йўлдан юрмоқ истайман.

Доимо маст бўлиб баҳт суруридан,
Ажратиб жой сенга юрак тўридан,
Қуёшнинг энг азиз, ёрқин нуридан,
Қалбингда жаннатни курмоқ истайман.

Мен Сени баҳтиёр қўрмоқ истайман...
2004

* * *

Тақдирингдан бугун кетаман абад,
Бошқа йўлга бутқул бўлгум равона.
Юрак ҳисларига этмай итоат,
Шу кундан мен сенга тамом бегона.

Ҳа! Севаман. Буни этмайман инкор,
Бехуда эмасди қўнгил изҳорим.
Шубҳалар ҳаммаси, ҳаммаси бекор,
Сабаби бу эмас қатъий қарорим.

Бугун тушундим мен тақдир ҳазилин,
Бугун менга аён зим-зиё сирлар,
Бугун билдим тенгинг эмаслигимни,
Бугун кўз ёшларинг қалбимни тирнар.

Йўқ! "Тақдир" аталмиш муҳташам сарой,
Биз иккимиз учун кўтартмаган қад.
Бахор ҳам шунчалар берса-да чирой,
Бирга кўролмайди бизларни фақат.

Узр сўрамайман кетиш олдидан,
Чунки севиш, ахир, эмас-ку гуноҳ,
Бош олиб бу ердан, сенинг васлингдан,
Қаердан, билмайман, топаман паноҳ...

Хўп, майли, уз энди севгинг риштасин,
"Ўз баҳтингни топ", -деб қиласман нидо.
Ягона тилагим: Қайғу нелигин
Билмасдан яшагин.
Хайр!
Алвидо!!!
2005

* * *

Сени кутиб-кутиб чарчадим ғоят,
Соғинмасдан қўйдим висолингни ҳам.
Армонларни туйиб, мана, нихоят,
Тақдирга тан бердим. Кўзларимда нам.

Кўзим эмас, менинг йиғлайди қалбим,
Юрак ҳам бир меъёр урмайди сира.
Сенга аён эмас сўнгсиз дардларим,
Билмасдинг эканин ҳислар бокира.

Севгандим...Иложсиз ишқимдан кечдим,
Ҳаётга қизиқиш йўқолди тугал.
Севганим – гуноҳим, умидим – айбим,
Ноумид хаёллар бошимда чигал.

Сен бошқа келмайсан – бу менга аён,
Сени эслаганда дардга тўламан.

Кун келиб сен мени қўмсаган чоғинг,
Хижрон азобида ўлган бўламан.
2006

* * *

Дилимда тасвирлаб бўлмас бир сурур,
Ўзгача завқ берар олган нафасим.
Зухро юлдуз мисол таратгувчи нур
Табассумли юзга келар ҳавасим.

Борлик гўзаллигин атрофга сочган,
Ифорлар келтириб эсади насим.
Хаёлим ўғирлаб ойларга қочган,
Зулфинг торларига келар ҳавасим.

Ўйланиб қоламан...Гоҳ ўйим рўё,
Гоҳида нуқтага тикиламан жим.
Ҳаётдан миннатдор, ҳам меҳридарё,
Қалби бутунларга келар ҳавасим.

Юрагим орзиқиб, ўртанар жоним,
Қувончли кунларим ёдга солиб зум...
Бу ёруғ оламда йўқ ҳеч армони,
Бахтли инсонларга келар ҳавасим.

Юзландим неча бор минг турли кўзга,
Зор бўлдим бир оғиз дармонли сўзга,
Ҳар ердан изладим, топмадим ўзга,
Сенинг кўзларингга келар ҳавасим...
2006

СЕНИ ЎЙЛАЯПМАН...

Сени ўйлаяпман,
Қайдадир сен ҳам,
Олис юлдузларга
Термуласан жим.
Кимнидир кутасан
Интиқиб шу дам,
Мен ҳали билмаган,
Дилгир малагим.

Кичик бир нуқтада,
Жамулжам хаёл,
Йўл қараб чарчаган

Нигоҳинг ғамгин.
Толиқкан қараща
Сон мингта савол,
Орастა қалбингга.
Бермаяпти тин.

Ичинг анор каби.
Қизилликка гарқ,
Ҳар битта донаси –
Азобинг, дардинг.
Айт нега жим тилинг,
Сарвинози Шарқ,
Бунчалик сабрни
Қаердан олдинг?

Битмас матонат-у
Туганмас тоқат
Ва жиндек табассум
Кўзларингда жо.
Юрагинг ақлингдан
Истайди шафқат,
Ҳар битта зарбаси –
Юзта илтижо.

Бас, етар!
Қийноқли дамларинг
Ортда,
Унутиб ғамларни,
Шодон куламиз.
Эзгуликка тўла
Кўркам ҳаётда
Албатта иккимиз
Бахтли бўламиз...

Соғиниб, ўрганиб,
Энтикиб ёниб,
Сени ўйлаяпман...
2006

АЙБ

Бинойидек юриш-туриши,
Сухбати ҳам сермазмун жуда.
Гоҳи мафтун қилас кулиши,
Ром этади ҳатто уйқуда.
Киприкларин ёйи қалбингиз
Тўғри нишон олади бехос.

Кўнгли - дейсиз - катта бир денгиз,
Дарёсидан қуйилади ноз.
Кокиллари мисли мажнунтол,
Қуёш янглиғ табассумлари.
Сўзидан чак-чак томади бол,
Гул баргига шабнам сингари.
Рўмолини қўймас бошидан,
Узун кўйлак қоматин безар.
Ўсма қўйиб етти ёшидан,
Буюк санъат асарин чизар.
Қултум сув-ла ютаман дейсиз,
Бунча гўзал бўлмаса, Худо!
Фақат битта айби бор, эсиз...
Унга юрак этмаган ато!
2006

* * *

Ҳаққинг бор, Лайлидек ошиқ бўлишга,
Шириндек бўлиш ҳам ўз ихтиёринг.
Яшнаса яшнашга, сўлса сўлишга,
Ўлса ҳам ўлишга, бекарор ёринг!

Мен эса... билмадим, лойиқманмикин
Мажнундек куйгани, ишқингда беун?
Фарҳод ҳам чиқмайди мендан...
Гапим чин,
Чунки қалбим қашшоқ, юрагим юпун!
2006

* * *

Қайтгим келар болалигимга,
Сой сувидек беғубор, тоза.
Чанг кўчада югуриб, елиб,
Бахтим этар эдим овоза.
Дўстим билан ўйнардик чиллак,
Зув-зув, дея, кулишиб, яйраб
Гоҳ адирда учирив варрак,
Гоҳи қушдай чуғурлаб, сайраб.
Боғлар аро айлардик “сафар”,
Меваларга тўлдириб қўйин.
Боғбон билса, қувса Олапар,
Бизлар у –ла ўйнардик ўйин.
Зовурларда балиқ тутардик,
Капалакдан қиласардим тўплам.

Тол шохидан от ясаб дик-дик,
Тулпор мисол босардик қадам.
Эрта тонгдан намозшом қадар,
Онажоним қидирар кўча.
Кенг даладан топиб мен “тўзим”,
Югурадим ҳолдан тойгунча.
Ёмғирларда обдон чўмилиб,
Усти-бошим хўлу шалоббо.
Гоҳ чаманда гулга кўмилиб,
Бошлар эдим яна бир ғавғо.
Суяр эдим ҳар бир япроқни,
Ялпиз ҳиди этар эди маст.
Сезмасдим мен чангутупроқни...
Катталарга қилардим ҳавас.
...Йиллар ўтди, хотира –тарих,
Ҳаёт ўтар, ортга қайтмайди.
Энди билдим, қалблар беғубор,
Болаликни дилим қўмсайди...
2006

* * *

Дард - кўнглим тарқ этмас ҳазин тарона,
У менга тутқазди қофозу қалам.
Дардсизлик бўлмаган менга ҳамхона,
Дардим қўплигидан чекмайман алам.

Аlam - бедор тунлар битилган ашъор,
Аlam - ишқ куйида чекилган азоб.
У - наво битмасдан синиб қолган тор,
У - маҳзун кунлардан аччиқ изтироб.

Изтироб - туйғулар нурсиз хонаси,
У сабаб яшаймиз, тириқдир шу жон.
У севгим биринчи очган шонаси,
Ҳам билак томирда уриб турган қон.

Муҳаббат - юракка яширинган сир,
Ҳаётга гинам у, кўкларга додим.
Муҳаббат - илинжим умрим бўйи бир,
Ҳам дардим, ҳам алам, ҳам изтиробим!
2006

СЕНСИЗЛИК

Сенсизликка, мана ўрганиб қолдим,

Ойнинг тили бўлса, айтади, сўра.
Қоғозу қаламдан аламим олдим,
Тушкунлик нафасин олишдан кўра.

Қадрдон кўчани ёлғиз кезаман,
Қара, ўзгармабди мағрур чинорлар.
Таниш шабаданинг сасин сезаман
Сен хақда сўрайди сўнгсиз саволлар...

Кунлар ўтиб кетди биринма- кетин,
Ҳар куннинг ташвиши яккама-дукка.
Энди висолингни ҳавас қилмайин,
Кўникиб ҳам қолдим эсламасликка.

Ҳафталар, ой, фасл, ўтсалар йиллар,
Битиб кетар экан ишқнинг яраси.
Енгиллик тортгандай бўлади диллар,
Вужудни забт этар ёшлик нафаси...

Умидларим тилаклардан зиёда,
Бу кун омад қулиб боқар йўлимдан.
Бахтиман сен каби мен ҳам дунёда,
Сенсиз яшаш келар экан қўлимдан!
2006

БУ КУН КЎНГИЛ...

Бу кун кўнгил хижил, дардларим дунё,
Бошқа севмасликка қилгандайман аҳд.
Кунлар ҳам зулматга қул бўлган гўё –
Ўзага ёр бўлиб, кутаяпсан баҳт.

Ҳаққим йўқ бўлса-да тинч қўймайди рашк,
Дилимдан тилимга кўчади оҳим.
Етим бола мисол қолиб кетди ишқ,
Айт менга, не эди менинг гуноҳим.

Кечалар уйқусиз, кундузлар нурсиз,
Бир сўзсиз, изҳорсиз севганлигим рост.
Юрагимдан чукур қолдириб бир из,
Фақат ёнгинамда бўлмайсан холос.

Ўйинг билан яшаб, кун кўраяпман:
Эрталаб ишга бор, кечкурун уйга.
Шу кўйи бегона бўлиб боряпман,
Мухаббат аталган маҳзун туйфуга.

Ёлғиз одимлайман ҳаёт сўқмоғин.
Ўтгану кетганлар қарамайди бир.
Кетказа олмайди юракнинг догин.
Шундай экан тақдир, шу экан тақдир.
2006

* * *

Ичаман, қуй майдан бўлайн сармаст,
Дардларим тарқ этиб ором олайн.
Қалбимда қолмасин заррача араз,
Фақат ўзим билан ёлғиз қолайин.

Ичаман, вужудим ёнмоқда шу дам,
Ўртаниб, танамга сифмайди рухим.
Сезмайман ҳеч нарса; юмуқ кўзлар ҳам,
Унутдим ғуссаму, ғамим, андуҳим.

Ичаман тўйгунча, яшаб чарчадим,
Токи шароб сабаб бироз олай тин.
Ажралиб бутунлай барча-барчадан,
Майнинг ишқи билан охир ўлайнин.

Ўлсам... безовта ҳам бўлмайман бошқа
Балки ҳеч ким келмас ҳолимни сўраб.
"Яшамаган", - деб ёз қабрим тошига,
Кузатгин "ишқ" деган кафанга ўраб!
2006

ОҚЛИК

Дунё юзин кўрса чақалоқ,
Оқ йўргакка уни ўраймиз.
Қулоғига чақириб аzon,
Худойимдан умр сўраймиз.

Кўз олдида ўсади равон,
Она сутин эмади тўйиб.
Сут-ла ривож топади иймон,
Ҳақ меҳр-ла боқади суйиб.

Тетапоя қиласи аста,
Тили чиқар; сўзлар пойма-пой.
Мактаб ёшга етганда эса,
Оқ кўйлаги бераркан чирой.

Оқ истаклар дилига туйиб,
Дилдан билим олар ёш юрак.
Келажакка қадамин қўйиб,
Ўсиб борар қалблар жонсарак.

Етукликнинг ҳужжатин олиб,
Дорилфунун чорлаган онлар.
Сувдек тиник ўйларга тўлиб,
Оқ йўл тилар меҳри жаҳонлар.

Ҳарир либос кийиб, қилиб ноз,
Куёв билан келса келинчак.
Пойга ёзиб оппоқ пояндоз,
Оқ фотиха ҳамроз этилажак...

...Хаёт давом этар. Ўтар кун,
Оқ орзулар поклик дунёда.
Боқийликка сафар этганда,
Оққа ўраб кузатарларкан.
2006

* * *

*Мени ёлғиз қўйманг азиз дўстларим
(қўшиқдан)*

Сиқилиб, дардлардан бўлганда маҳзун,
Йўқолиб кетганда умид хисларим.
Бўлса тор йўлларим узундан-узун,
Мени ёлғиз қўйманг, азиз дўстларим.

Армонлар дилимни тирнаган онда,
Дунёлар эшитмас бўлса сўзларим.
Меҳрга ташна бу фоний жаҳонда,
Мени ёлғиз қўйманг, азиз дўстларим.

Ҳаётдан гўзаллик истайман холос,
Олтин тоғни ҳавас қилмас кўзларим.
Ҳар қачон, ҳар жойда Сиздан илтимос,
Мени ёлғиз қўйманг, азиз дўстларим.

Сиз сабаб ногаҳон омадим кулса,
Офтобдек чароғон этса юзларим.
Мўъжаз бу юрагим қувончга тўлса,
Мени ёлғиз қўйманг, азиз дўстларим.

Ҳаммамиз отлансак боқийлик томон,

Қалбларни безаса эзгулик иймон,
Жаннат гўзаллигин ҳис қилган замон,
Мени ёлғиз қўйманг, азиз дўстларим.
2006

ДУО ОЛ

Дўстлар мусибатда ёнингга келмас,
Ёринг азобларинг дилдан ҳис қилмас,
Олами боқийда ҳеч тенги бўлмас.
Дуо олганлардан дуо ол, болам.

Дунёнинг ташвиши адо бўлмайди,
Ҳеч кимса сен учун фидо бўлмайди,
Дуо олган шоҳ-ки гадо бўлмайди,
Дуо олганлардан дуо ол, болам.

Фано ҳаммамизга азалий қисмат,
Кимга мансаб керак, кимгадир ҳурмат,
Қонимиз жон эмас, жондир охират,
Дуо олганлардан дуо ол, болам.

Яқинлар омонат, ошно омонат,
Омонатга асло этма хиёнат.
Зиёни улашиб яшаш матонат,
Дуо олганлардан дуо ол, болам.

Яхшилик бошингда ярқираган тож,
Ёмондан сақлангин, ёмонликдан қоч,
Оллоҳдан эзгулик сўраб қўлни оч,
Дуо олганлардан дуо ол, болам!
2006

КЕЧИККАН СЕВГИ

Яшашга умидим бормоқда ошиб,
Туғёнлар қалбимдан чиқишар тошиб.
Кимга талпинади бу юрак шошиб?
Нима у? Наҳотки, кечиккан севги?

У ёқиб куйдирмас қалб ила жонни,
Бийрон ҳам қилмайди ожиз забонни.
Ларзага солмайди жумла жаҳонни,
Лек руҳим банд этди кечиккан севги.

У тотли қўшиқ ҳам ҳазин куй-наво

Гулдурос бўрон-у, ёқимли сабо.
Боғи Эрамданми келган бир садо?
Ҳаёт дарсига сал кечиккан севги.

У ҳоли оламнинг ғавғоларидан,
Сув ичар истиқбол дарёларидан.
Дилдаги умидлар рўёларидан
Яралган эканми кечиккан севги?

Йўқ, севги кечиккан эмас аслида,
Эртароқ дунёга келган мен ўзим...
2007

* * *

Сени эслайман-у, хўрсинаман жим,
Қалбимда куз фасли ҳукм суради.
Ҳаётдан зериккан хассос юрагим,
Билмайман қайдан куч олиб уради.

Умид юлдузларим милтирас элас,
Юзим-чи, хазон барг каби заъфарон.
Сен билган мен энди асло мен эмас,
Сен билган кошона кўнгил ҳам вайрон.

Ўзимни баҳтиёр кўрсатиб, қулиб,
Тушқунлик ҳиссидан қочсам-да йирок.
Дил аёзда қолган гул каби сўлиб,
Қиши томон тобора бўлар яқинроқ.

Кўнглим жуда совиб кетади баъзан,
Шунда мен аламим майдан оламан.
Гар шароб тугаса, билмайман ҳолим,
Менимча, совуқдан музлаб қоламан...

Кетаман мангуга... исинмоқ учун
2007

ЯНА ҚИШ...

Яна қиши... яна қор... яна изғирин,
Дараҳтлар ўй сурган маъюс келинчак.
Қуёш ҳам эриниб сочади нурин,
Гўё ёруғликни қарз берган фалак.

...Хеч ким тушунмайди қалбим тилини,

Баъзида ўзим ҳам қоламан ҳайрон.
Кўлдамас белгилаш тақдир йўлини,
Бугун гуллаб турса, эртага вайрон.

Кўнглим бузилган уй, хароба мисол.
Ҳеч ким йўламайди; ҳувиллаб қолган.
Гоҳи ўз-ўзимга бераман савол:
“Нимадир ҳаётим бу кўйга солган?”

Билмам, нима истар бу мўъжаз юрак,
Кимга у сабрсиз талпинар тинмай.
Ёлғизлик хиссидан ёки бу дарак,
Унум йўқ кунимда, нима иш қилмай.

Балки “соғиниш”, деб аташар буни,
Ёр васли шу кеча хаёлим олди.
Соғиниб, энтикиб кунию туни,
Танам ҳам юракка айланиб қолди.
2007

* * *

Ишқ ҳидидан бўлиб девона,
Кўклам исин туйдим ўртаниб
Ва Оллоҳга айтдим шукrona,
Ватанимга келганда баҳор

Бойчечакни олиб мўйсафид,
Кўзга суриб олади мадор.
Гўзалликка бўласиз шоҳид.
Ватанимга келганда баҳор

Қизлар ясар сочопук толдан,
Қушлар сайраб тоймайди ҳолдан,
Бўлинг энди фориг хаёлдан,
Ватанимга келганда баҳор
2007

ЁЛҒИЗЛИК ФАЛСАФАСИ

Сенсиз ҳам баҳорни кутиб олдим шод,
Завқ берар ранго-ранг кўклам гуллари.
Маҳзун ишқ чечагин этмай қўйдим ёд,
Умр чаманзорин кезган қунларим.

Сенсиз туйғуларим ҳали ўлмади,

Ёки ўз жонимга қилмадим-ку қасд.
Сабр косаси ҳам ҳали тўлмади,
Ё ичиб бир он ҳам бўлмадим сармаст.

Сенсиз, ўйловдимки, яшашим мушкул,
Дегандим, қўлим ҳам бормайди ишга.
Ҳаёт мажбур қилиб қўяркан буткул,
Дардни дардсизликка алмаштиришга.

Сенсиз қадам босиш секин ўргандим,
Тетапоя қилган гўдак сингари.
Юрдим... йиқилдим, сўнг тик туриб қолдим.
Энди қалбим мағрур, қайғудан нари.

Сенсиз баҳтлиликка бўлдим даъвогар,
Ёлвориб сўрмадим ортга қайтишни.
Чўлдек қақраб ётган қонсиз юракка,
Мехрга йўғрилган бир сўз айтишни.

Ҳаёт тугамаган ғалат фалсафа,
Нолимам, экан, - деб – бевафо дунё.
Ишқиз кун кечириш мушкул-ку, лекин
Ёлғиз яшашда ҳам бор экан маъно!
2007

СИР

Мен Сизга изҳорим этмайман ошкор,
Юрак-юрагимдан кулмайман ортиқ.
Дунё юзин кўрмас беҳисоб ашъор.
Қучоқ гуллар бошқа қилмайман тортиқ.

Тушларим бугундан сизники эмас,
Тўлин ой кечалар келтирмас илҳом.
Кўзингиз сехрига қилмайман ҳавас,
Самимий сўзингиз этолмайди ром.

Маҳлиё бўлмайман ҳуснингизга ҳам,
Майли Сиз дунёда якка-ягона.
Дардингизга ҳатто қўймайман малҳам
Шу кундан бизлармиз буткул бегона.

Сабабин айтмайман, сўраманг асло,
Ҳиссиз кўнглингизни қийнаб нетаман?
Оллоҳим билгувчи бу сирни танҳо,
Ўзим-ла қабрга олиб кетаман...
2007

* * *

Қизга фарқи йўқдек кетяпти кулиб,
Йигит ваъда берди унтишиликка.
Ўртада муҳаббат қадди букилиб,
Тақдирнинг кўзига боқмоқда тикка.

Чой тўкилган қофоз каби заъфарон,
Юзлари бир кунда тўлди ҳасратга.
Қай тараф кетишни билолмай ҳайрон,
Висолни кузатмоқ бўлди риҳлатга.
Энди фақат ундан қилишар гина,
Энг катта гуноҳкор бўлиб қолди-ку?
Ох, бечора севги, бечорагина,
Аросатда қолиб, сўлиб қолди-ку?
Сўлма, парваришлай, сен айбормас,
Кўрасан, барчаси тушади изга.
Фақат раҳмим келар сени тушунмай
Яшаган йигитга, бевафо қизга...
2007

* * *

Ошиқлик кўнгилда, зоҳирда тилсим -
Қандайин сирларга қалбинг ўралган?
Ғунча лаб сўз жуфтлаб очилади ним,
Менимча, дилинг ҳам гулдан яралган...

Шабнам томчисига интиқиб сахар,
Кутмоқлик ишқида яшайди ғунча.
Умид-чи гулзорда тинмайин кезар,
Бахти топилгунча - гул очилгунча.

Ҳар битта гул барги - орзунгми сенинг?
Ҳар битта тиконинг - ишванг, нозингми?
Муаттар исларинг пиёласиз май -
Ё боғда таратган шўх овозингми?

Бунча чиройлисан – нафис капалак,
Бир зумда инсоннинг ақлин оласан.
Фақат битта тилак - фақат бир истак:
Музга талпинмагин - музлаб қоласан!
2007

* * *

Тун...
бунда рутубат...
Атроф зим-зиё,
Кўкда булут тўсган ой-юлдуз йироқ.
Бир кичик умидни этади рўё
Узокдан милтираб бир ажиб чироқ.

У – дилим севинчи, меҳр қуёши,
Кўнглим ҳам у сабаб топади тиним.
У дардли оламнинг мунгли кўз ёши,
Ва сирли оламим: сиртим, ботиним.

Ҳаётим чиқмоқда зулматни енгиб,
Ғалати хислардан порлайди кўзим.
Мангу осмонларни нурафшон этиб,
Бўл менинг порлаган ёрқин юлдузим.
2007

* * *

У қизда юрак ҳам асли бўлмаган,
Йигит эса билмас ишқнинг отини.
Гўзалликни шам деб кўрган парвона,
Қайдан ҳам биларди гулнинг тотини?

Уларга муҳаббат керакмас асли,
Бир-биров устидан туарар кулишиб.
Нургамас, оловга талпиниб охир,
Худди парвонадек қолар куйишиб.
2007

ИЛК МУҲАББАТИМ...

Бугун Сени кўрдим баногох,
Шул он юрак тўхтади зумга.
Мунгга тўла эканми нигоҳ?
Ўтиб кетдинг боқмай кўзимга.

Ўн йил ортга қайтгандай ҳаёт.
Қийнар қалбни эски дардларим.
Айт-чи ростин, этмайсанми ёд,
Йўқотганинг ёшлиқ дафтарим?

Қайда қолди шод, ҳазилкаш қиз?

Қани ўша шўхчан табассум?
Қаён учди порлаган юлдуз?
Қани ўша қарашлар-маъсум?

Жиз этди-ю, ичимдан бир тор,
Хушим йиғмасимдан узилди
Онда этиб дилимни абгор,
Кўнгилгинам ёмон бузилди.

Бугун Сени кўрдим баногох,
Тўхтатгани топмам тоқатим.
Бошқа сафар учрармисан ё
Кўришмасмиз, илк муҳаббатим?
2007

* * *

Бошни чулғаб олар хаёллар,
Ўйлашимга бермайин имкон.
Чалкаш шохлар каби саволлар
Сочларимни этибди макон.

Қайга кетдинг? Нима қиляпсан?
Қай ахволда экансан ҳозир?
Қайси боғда хандон қуляпсан?
Ёки кимга айтаяпсан сир?

Қачон қуёш бўлиб улгурдинг?
Қандай чиқдинг қалбим тўрига?
Сен қандайин сўқмоқда юрдинг?
Зор этдинг-ку шамсинг нурига.

Кимларгадир тикилиб зимдан,
Қаерлардан излайсан паноҳ?
Ё тўйдингми тергашларимдан?
Қидиришим санама гуноҳ.

Баъзан шундай қилиқларим бор,
Ранжимагин сўроқ-сўзимдан.
Чунки севгум жонимдан бисёр,
Рашқ қиласман ҳатто ўзимдан!
2007

ҲАДЯ

Минг турли хаёлга бормангиз, эркам,

Мен Сизни жудаям яхши кўраман.
Ҳадя дастрўмол-чи, жудаям кўркам,
Доимо кўксимда олиб юраман.

Шу кичик совғага бори меҳрингиз,
Бағишлиб, сўнг кейин тикканмидингиз?
Четига сув мисол жило берибсиз,
Ё ипга кўз ёши тўкканмидингиз?

Ёки араз қилиб, менга айтмай сўз,
Бу ажиб матога ёрдингиз кўнгил?
Ёки қувончданми намланиб жуфт кўз,
Рўмолча баҳона ором олди дил ?

Унга тўлдирибсиз юрак тасвирин,
Қалбингиз ташнами меҳрга шунча?
Айтингиз яширин ишқингиз сирин,
Гулзорда очилмай сўлмасин ғунча.

Шубҳалар ўринсиз, тергашлар бекор,
Кез келди изҳорим айтайн юзга.
Сўнг қўшиб мана шу дастрўмол турган
Чап кўксим бутунлай берайин Сизга!
2007

* * *

Қалбим вужудимга тутмайди қулоқ,
Вужуд эса кузнинг мудроқ парчаси.
Совуқ тун ёлғизлик ҳиссидан сабоқ,
Елвизак хаёллар чиқиш дарчаси.

Ўйларим юлдузлар қўйнида хоргин,
Зулмат дарпардаси тўсган кўзимни.
Ёруғлик, қанисан, мен билан юргин.
Келмасанг, унутгум буткул ўзимни.

Ярқ этган нур - йўлим ёрутгувчи шам,
Рутубат зулмидан хаста юрагим.
Мухаббатга ташна киприкларда нам,
Гўёки ҳеч кимга йўқдир керагим.

Васлингни кутгандим асрлар, йиллар,
Азобу қийноқлар одатий ишим.
Чидаму бардошдан супурги қўллар,
Сенинг нафасингдан иборат ҳушим.

Қоронғулик ичра машъала бўлиб,
Ўтли нигоҳларинг минг кўйга солди.
Ва кейин танам ҳам нурларга тўлиб,
Умрим ҳам қуёшга айланиб қолди
2007

КУЗ

Куз...
Қалбда қандайдир жимлик ўй сурар,
Мудраб қолгандайин ҳаёт севгиси.
Деразам ортидан уйимга қарап
Кўчада баргларнинг хазонрезгиси.
Қуёш узоқлашиб борар заминдан,
Учиб кетаётган қушлар сингари.
Кундуз қисқа бўлиб боради тундан,
Дараҳт либос ташлар кун ўтган сари.
Сойлар шарқирамай окмоқдадирлар,
Тоғлар хоҳламайин кутади қорни.
Сариқликни кийган кўхна адирлар
Лолани соғиниб қўмсар баҳорни.
Тонг билан туш вақтни ажратиш қийин.
Хаёлим мисоли тўзғир ер-осмон.
Шамол олиб келган ғуборни кейин
Ёмғир ювиб кетар аллақай томон...
Лекин кетармикин бу билан ғашлик?
Кўнгил маҳзунликка бўлганми сургун?
Ахир ғаниматдир бебаҳо ёшлиқ,
Кетдик, қалб, истиқбол тарафга юргин!

Атрофни эгаллаб олгани етмай,
Дилга ҳам ҳазинлик келтирмоқда куз.
2007

* * *

Сўнган оловларни ёқмоқ ишқида,
Юрагим чақмоқтош каби ишқалаб,
Кимсасиз оролнинг баланд кўшкида,
Келмас ёр васлини кутиб ўтдим мен.

Хазонрезги куздек паришон ҳаёл,
Атрофда минг одам; қарайман бефарқ,
Барчага табассум қилсан-да хиёл,
Дардларим ичимга ютиб ўтдим мен.

Тонг саҳар қўл очиб, минг қилиб дуо,
Ўзимни унутиб, йиғлаб, хўрсишиб,
Кўзимда бор меҳрим дилдан этиб жо,
Қалбимни қўлимда тутиб ўтдим мен.

Танамда қолмади заррача мадор,
Силлам ҳам қуриган,
Умид бор фақат,
Имоним ўзимда тутиб барқарор,
Бошқасин арzonга сотиб ўтдим мен
2007

ЎЗБЕК ҚИЗЛАРИ

Рўмолни бозорда сотмай қўйишиди,
Излайман совфага зарур кезлари.
Ё балки нархими шунчалик ошди?
Нега тақмай қўйди ўзбек қизлари?

Катталар ҳурматин айтмайин, майли,
Ерга қарашни ҳам билмас қўзлари
Сақичин эринмай чайнайди кулиб,
Қаёққа кетяпти ўзбек қизлари?

Қаерда юрмасин хаёлда сериал,
“Упа-элик, кийим....”- шулдир сўзлари.
Билимга, зиёга ҳаттогина сал,
Қизиқмай қўйишиди ўзбек қизлари.

Терс жавоб қайтарар, нени сўрсангиз,
Уятдан қизармас гулгун юzlари.
Тарбия сўзидан йўқ бирон бир из
Шаддодроқ чикдими ўзбек қизлари?

Сахарлар қўймайди ўсма қошига,
Ховлидан келмайди райҳон ислари.
Каломи мос эмас асло ёшига,
Мозийни эсламас ўзбек қизлари...

Балки танқидларим ранжитди бироз,
Ҳурмат этгум, албат, қалбнинг ҳисларин.
Гапларим барисин этманг эътиroz,
Чини ҳам бор жиндек, ўзбек қизлари.

Йўқ, аввали, Оллоҳ инсофни берсин,
Кўзимга суртаман босган изларин,
Хаё, ибо, ифрат, одоб дунёсин

Қайтадан забт этса ўзбек қизлари.

...Рўмолни баҳона қилдим, аслида,
Аччиқроқ туюлар дўстнинг сўзлари.
Миллатнинг шаънини тутмоқ васлида
Уни қалба ўранг, ўзбек қизлари!
2007

МАЬЮС ТЕРМУЛАМАН...

Маъюс термуламан; кузак шамоллар
Хазонрезги баргни айлар чирпирак.
Чалкашиб кетади орзу-хаёллар,
Ва бирдан йиглашни бошлайди фалак.

Олислаб боради қушлар жаранги,
Қалбимдек хирадир осмоннинг ранги,
Умримнинг бошланди яна бир тонги,
Субхидам нафасин туймайди юрак.

Қайдадир чалинар “Чўли Ирок” куйи,
Теграмда чарх урар келажак ўйи,
Барглар тўкилмоқда сарғайган кўйи,
Дардини айтолмай жони минг ҳалак.

Шудрингдан намланар томларнинг ости,
Яшилни сариқлик уммони босди,
Сикилиб кетибсан, сўйлагин ростин,
Қайларда бўзладинг, малласоч малак?

Ҳисларим ҳазон-ла уйғун: bemажол,
Само қовоқ уяр, қуёш ҳам беҳол.
Йўқолиб бормоқда кўқдаги ҳилол,
Мехрга ташнадир у ҳам мен каби.

Маъюс термуламан кузак шамолга...
2007

* * *

Куз нафаси хаёл айлар паришон,
Бошимни чулғайди турфа сўроклар.
Соғиниш ҳиссидан беради нишон,
Эриниб узилган ҳазон япроқлар.

Кўриниш бермайди, қийнайди дилим,

Парда ортидаги соғинч шарпаси.
Балки шу дақика топарман йўлим,
Балки ҳозир тўхтар юрак зарбаси.

Дараҳтлар мен каби титрар нажотсиз,
Ва қуёш нуридан топишар илинж.
Мен-чи, умидсизман, кўнглим саботсиз,
Ёт бўлган туйғулар: қувонч ва севинч.

Тушунмам ўзимга; ўздамас ҳушим,
Тушимда ўнгимдек бўлиб қоламан.
Ва кейин қийналиб, тўлғаниб тунда,
Тушимда тўсатдан ўлиб қоламан.

Билмам, сабаб кузми ёки...ишқизлик.
Дардимга бўлмайди ҳеч нарса малҳам.
Ўтиб ҳам бормоқда бекарор ёшлиқ,
Ҳамонки баҳт учун ёқмадим бир шам.

...Эҳ, бу хаёл қурсин, нималар дедим?
Бунча тушкунликка солибман ўзим?
Балки қаердадир ўйланганча жим,
Кимдир қалб изҳорин пичирлар менга.

Хаёлим паришон кузнинг дастидан...
2007

ЎЗГА ДУНЁ ҚИДИРИБ...

Ўзимнинг оламим бир четда қолиб
Ўзга дунёларда яшамоқдаман.
Гоҳ узоқ қоламан ўйларга толиб,
Нимага қайтмайман ўзимга ҳамон?

Турли сарҳадлардан турфа дунёлар,
Янада сирлироқ кўринар қалба.
(Бир юлдуз чақнаса бири йўқолар)
Кўнгил хоҳишини буюрманг айбга.

Аждодлар юртига кетаман гоҳи,
Бир миллат ҳақида ичдан куяман.
Букун ёшларининг нима гуноҳи,
Барини бир зумда дилдан туяман.

Улар чун Навоий бегона бир зот,
Ҳайёмдан рубоий ўқиши мас тунлар.
Фузулий ғазалин этишмайди ёд,

Машрабни осгандан сўрашмас хунлар.

Чўлпон, Қодирийдан топишмайди ранг,
Муқимий Фурқатни эслашмайди бир.
Китоб қўлга олмас, минг сўкиб, терганг,
Барига айбдор “бечора тақдир”.

Келажак авлодлар олами томон,
Кейин хорғин тарзда юраман хафа.
Менга дуч келади сўнгсиз оломон,
Четроққа чиқаман айни шу даъфа.

У асло халқ эмас – бир гурух, бир тўп,
Қайга етакласа, кетар мақсадсиз.
Уларга боқаман сиқилиб, ёниб,
Қўрқаман, қолмаса саводсиз, хатсиз.

Ҳақиқат изласам айборман бугун,
Маломат тошлари келар номимга.
Шундан ўзим маъюс, кўзларим ғамгин,
Шундан қайтолмайман ўз дунёимга...
2007

СЕНИ СЕВМАГАНЛАР СЕНИКИ ЭМАС!

Неча замон қўрдинг,
неча хон қўрдинг,
Қанча инсонларга бердинг бошпана.
Ўзинг ҳоким юртда, ўзгадан сўрдинг
Қандай бўлишингни; секин, иймана.
Қанча заққум ютдинг,
инدامай, чидаб,
Пайконлар танангни тилиб ташлади.
Соқов бўлдинг атай,
кар бўлдинг; ажаб,
Икки дарёнг қўзинг зўрга ёшлади.
...Бугунчи, турибсан,
яна хомушсан,
Яна дардинг айтмай, ичга ютасан.
Гўё қанотлари кесилган қушсан,
Эртани умидлар билан кутасан.

Ёшларинг зиёдан кетишиди йироқ,
Имон зардафтари эмас қўлланма.
Қарони тап тортмай дейишади оқ,
Олдига қўймаган аниқ йўлланма.
Қалбида учқун йўқ,

буруқсар тутун,
Ватан туйғусидан йўқдир нишона
Афсус этмасмикин, ўшалар бир кун,
Деворга тақ тегиб кетса пешона.

Ватангадоликдан асрасин Худо,
Сенсиз қуёш ҳатто дилга татимас,
Севувчи авлодлар айлар жон фидо,
Сени севмаганлар сеники эмас!
2008

КЕТЯПМАН

Кетяпман келажак остонасига,
Қўлда дард туфайли сарғайган дафтар.
Кетяпман тақдирим кошонасига,
Яшаган кунимдан бўлиб минг мусдар.

Кетяпман...
Ортимга қарагим келмас,
Йўлимда ғам-ташвиш – сочилган тикон.
Ҳаёт тўсиқлари асло кор қилмас,
Изимдан изтироб йифлаяпти қон.

Кетяпман узоққа, бироқ ёнимдан
Оқкан сув қадрини билмасдан, забун.
Исмим ҳам чиққандек бўлар ёдимдан,
Эсимга солади илоҳий бир ун.

Кетяпман баҳорни ташлаб фироққа,
Ва сенга айтмасдан бирор оғиз сўз.
Кетяпман бу ердан жуда йироққа,
Шерикка олмасдан бирота ҳам дўст.

Кетяпман, сўргани умр – бу нима?
Сочимга оқ нега оралар бевақт?
Билгани ёлғоннинг уйин ким курган,
Не учун муҳтасар келар экан баҳт?

Кетяпман,
кўзларим очиқ бўлса-да,
Кўрмасдан ёнимдан ўтган одамни.
Қолдириб ортимдан бир мисра шеъру,
Ёлғонга кўмилган нурсиз оламни.
2008

* * *

Тинчлик истамайди жонсарак қалбим,
Мудом эмас танда бир хил ҳарорат.
Хаёл тиним билмас, туролмайди жим,
Юрак хам тополмас тўзим-ҳаловат.

Кечиккан ёшликнинг дардини туйиб,
Мўжаз дунёимни безайди хазон.
Ҳаёт шаробидан ичолмай тўйиб,
Тарқатдим ё сотдим сувдан-да арzon.

Лабларда табассум, ўзгалар хурсанд,
Бахтини топишган аллақачонлар.
Уларнинг юзида қувончни кўрсам,
Бахрим очилади, яйрайди жонлар.

Биридан олганман завқланиш ҳиссин,
Яна бошқасидан жиндеккина ғам.
Кимдир тақдим этган ҳурлик нафасин,
Шундан, мана, тирик вужудим, танам.

Тақдирим жуда ҳам моҳир тикувчи,
Ундаги Одамлар барча-барчаси.
Бир бутун матони ташкил этувчи
Сермазмун умримнинг битта парчаси.
2008

* * *

Узоқ бир нуқтага термулганча жим
Мўйсафид ногаҳон кўзларин ёшлар.
“Замон ўзгардими, одамлар, балким...
Не учун бебошроқ ҳозирги ёшлар?

Билмайди, оддий бир “салом” сўзини,
Қўллари кўксининг висолига зор.
Уялиш тарқ этган чақноқ кўзини,
Маънисиз сериаллар айлаяпти хор.

Китоб дунёсидан йироқдир улар,
Навоийдан битта сатр билмайди.
Қизиқиб асаллар ўқишимас тунлар,
Насиҳатга асло қулоқ илмайди.

Вакт бекор ўтгандан ачинмайди ҳеч,
Аниқ мақсадидан йўқдир нишона.

Тушунар эканми бўлганини кеч,
Деворга урилган чоғда пешона?

Узоқ бир нуқтага термулганча жим,
Мўйсафид кўзлари тўлади ёшга,
Чин дилдан истайди, имконин топиб,
Айлашни насиҳат ҳар битта ёшга:

“Ёшсан,
Қувватинг бор,
Шижаот бисёр,
Билим ол!
Илм ўрган!
Оллоҳни тани!
Қалбингни пок айла, бўлмасин ғубор,
Эгам ҳам, ҳақ йўлда қўллар бандани.

Жигарим!
Авлодим!
Эртам, индиним!
Имонни бут айла,
Эътиқодни дўст!
Миллатнинг шаънини бошингга қўйиб,
Шу Юртга муносиб фарзанд бўлиб ўс!”

Мўйсафид узоққа термулар, бесас...
2008

* * *

Заҳар оқар томирим узра,
Нафасимни сиқади ҳаво.
Рухим, билмам, қайларда кезар,
Ўз дардига тополмай даво.

Ўз ўзимни қўйдим унутиб,
Нафсу, бойлик билан йўқолдим.
Бу дунёнинг қўлидан тутиб,
Гуноҳларга ўралиб қолдим.
2008

* * *

Сен кимсан?
Ҳеч ҳисоб бердингми ўзинг
Ҳаққа – Яратганга ё виждонингга?

Ё соқов бўлишга қилдингми қарор?
Оламнинг ғамлари тегди жонингга?!

Сен кимсан?
Туну кун тиним билмасдан,
Ишлайсан ўқийсан одамийликка.
Баъзида илож йўқ қўзни юммасдан,
Баъзан ҳақиқатга боқасан тикка.

Сен кимсан?
Тарихинг йиглайди ортдан.
Чанг босган китоблар айланди гунгга.
"Зиё" қаломи ҳам рангин йўқотган,
Оналар алласи айланди мунгга.

Сен кимсан?
Аёлни чиқариб бозор,
Орни ҳам бир йўла тухфа этдингми?
Ёки даюсларга эгилиб ҳазор,
Номус дунёсидан чиқиб кетдингми?

Сен кимсан?
Тарбия аталмиш қонун,
Қўлланма бўлмайди ўғил қизингга.
Шунчалар маккорми наҳотки, шайтон?
Ҳатто тик қарайди фарзанд қўзингга.

Сен кимсан?
Қўлингда куръонинг борми?
Қалбингда баҳт нури - имонинг борми?
Сени қийнамасми миллат тақдиди?
Айт!
Жавоб бер саволга!
Забонинг борми?

Сен кимсан?
Ўзингга бердингми ҳисоб?
2008

* * *

Қалбим куз рангидек сарғайиб кетган,
Ичимда юришар ғамлар ғимирилаб
Умидлар куртак ҳам ёзмайин битган,
Уйқумдан уйғотар хаёл шивирлаб.
Мунгли нолалардан юмилар кўзим.
Умр дарахтимдан узилар япроқ,

Ва кейин тушунмай ўзимни-ўзим,
Хаёт дафтаримга қўяман сўроқ.
Кўнгил ўртганмоқда, юрак ёнмоқда,
Оташи куйдирап бутун вужудим.
Не ажаб яшашдан танам тонмоқда,
Кичрайиб бормоқда умр худудим.
Ҳаво етишмайин қолганда бирдан,
Нафасим сиқади, қийналар жоним.
Чап кўксим сусайиб боргани сайин,
Томирда эриниб айланар қоним.
Тонг яқин,
Уфқа тикиламан жим.
Дардимни ичимга ютмоқдадирмен,
Охирги илинжим, охир илинжим -
Баҳорни интиқиб кутмоқдадирмен.
2008

* * *

Ҳар бошда чарх урар турфа муаммо,
Ҳар кўнгил хоҳища ўзгача маъно.
Билмадим, кимлардир ёқтирап, аммо,
Мен бозорни жуда ёмон кўраман.

Билмайман, ким дўсту, ким эрур душман,
Бировга ўлжаман, кимга улушман,
Бозордан йирокда хур, эркин күшман,
Мен бозорни жуда ёмон кўраман.

Ким айтар, "шу экан замона зайли",
Кас нокас бўлди-ку, замон туфайли,
"Отанг, онанг бозор," десинлар, майли,
Мен бозорни жуда ёмон кўраман.

Ажаб, бешигини шайтон аллалар,
Тутуруқсиз гаплар-у, ёлғон яллалар,
Залолатни кўпроқ ўйлар каллалар,
Мен бозорни жуда ёмон кўраман.

Кўзга тик қарашиб, алдайди сизни,
Сўкишлар, қарғашлар ол этар юзни,
Хуллас, инсоният унутар ўзни,
Мен бозорни жуда ёмон кўраман.

Ҳалол луқма нима, билмас кўпчилик,
Ҳаромни номлашар - бу "тирикчилик"
Раҳмонмас, шайтонни айлашар шерик,

Мен бозорни жуда ёмон кўраман.

Шарм йўқ, ҳаёй йўқ пулнинг дастидан,
Оқибат бир чақа емиш қасдидан,
Ёлғон онт ичишар чақа устидан,
Мен бозорни жуда ёмон кўраман.

“То рози” хукмидан кўнгиллар нари,
Кўз ўйнар тарози тоши сингари,
Алдашга интилар ҳам ёш, ҳам қари,
Мен бозорни жуда ёмон кўраман.

Разолат ҳукм этган маконлар кўпdir,
Бири бошқасидан ўтадир, хўпdir,
Бунда-чи, барчаси, барчаси тўпdir,
Мен бозорни жуда ёмон кўраман.

Гарчи қорани-да, кўрсатади ок,
Пок қалбдан қанчалар бўлса ҳам йироқ
Таажжуб, дунё унга интилар, бироқ
Мен бозорни жуда ёмон кўраман.

Ҳаммамиз ҳар куни шошилиб борган,
Лойини жаҳолат ҳокидан қорган,
Аёлу-эркакни бузиб юборган,
Бозорни жудаям ёмон кўраман.

Жудаям, жудаям ёмон кўраман!
2008

ОНАЖОН

Ёлғиз тунларимда ухламай чиқсан,
Тонгда қуёш кутиб босса ҳаяжон.
Меҳримни кўз ёшдан битталаб йиқсан,
Юборгим келади Сизга, онажон!

Дилимда гапларим тўпланиб қолган,
Ҳеч кимга айтмаган сирларим бисёр.
Ҳаттоқи юрагим уришдан толган,
У Сизга талпинар, мушфик онажон.

Бошимга кечалар ёстиқар ботса,
Ишонган дўстларим сотсалар мени.
Саратонда ёшим киприқда қотса,
Дардлашгим келади Сиз-ла , онажон.

Дунё ташвишидан тўлди бардошим,
Кўл силтаб барига, кетайми, дейман.
Тиззангизга қўйиб сўнг дардли бошим,
Ухлагим келади, мунис, онажон

Мехрибон табассум кўзим ўнгида,
Ухласам қулоқда аллаларингиз.
Ҳар қачон дуоим бош-у сўнгида,
Албатта, Сиз борсиз, азиз онажон.

Қалбингиз мисоли бир оҳанрабо,
Ўзингиз кўқдаги порлаган қуёш.
Овозингиз майин, сахарги сабо,
Жудаям соғиндим, Сизни онажон.
2008

ИҚРОР

Мени “бевафо”, деб
Айблама, гулим,
“Меҳрингиз қаттиқ”,-деб
Солма юзимга.
Тошга қиёслама тирик вужудим,
Тўр солма ҳар куни босган изимга.

Ширин ўйларингни қилма дастурхон,
Бу калом туюлар мисоли заққум.
Кўзларингга қараб эзилади жон,
Сен-ла қололмайман,
Йўқ бунга ҳаққим!

Виждоним йўл қўймас, қалбим қийналар.
Дардим қанчалигин билмайсан, гулим.
Пичоқсиз сўйилар, тиғсиз тирналар,
Ипсиз осилади нотавон дилим.

Бўлди.
Кетаяпман.
Умидингни уз!
Бир нарса тўсиқдир пок ниятингга:
Кўксимда илк севгим яшайди ҳануз,
Мен лойиқ эмасман мұхаббатингга.
2008

СЕНИ СОҒИНДИМ

Баҳор гулларилик тўкилиб кетдим,
Қуёш нурларидан қовжирав танам,
Оёқ ости бўлдим, жизганак бўлдим,
Лек қалбда битта ҳис, кўзда эса нам...
Сени соғиндим.

Ҳар кеча ҳижроннинг янги бир йили,
Охири йўқдайин тотли азобим.
Қийналиблар кетдим,
Бу умр йўли - шундаймикин-а,
Айтгин, офтобим?
Сени соғиндим.

Хаёлим юради тунда тентираб,
Туби йўқ кўчанинг чиқар бошига.
Бақириб, чақириб, сизлаб, сенсираб,
Пойингни қидирав, излар, ошиқар... Сенга.

Неча ойдан бери дардли изтироб,
дастидан бир зумга қалбим тинчимас
Атрофда одамлар –
ҳаммаси сароб.
Қара, уларнимас, бошқаларнимас -
Сени соғиндим.

Чидайман... умидим висол лаҳзаси,
Юрагим осмоннинг энидан ҳам кенг,
Балки шудир асли ишқнинг лаҳжаси
Ажаб, ғалати...
Сен мени эмас,
мен -
Сени соғиндим.
Жуда соғиндим...
2008

* * *

Гоҳи ўйлаб, чарчаб кетаман,
Хотиралар билмас охирин.
Не ажабки, дилдан кутганда
Қалбим менга ёрмайди сирин.

Ўйларимдан толган юрагим,
Ҳеч нарсадан топмайди тўзим.
Имкон бўлса, сен ҳақингдаги
Хаёлимни ўчирав эдим.
2008

СИЗНИ БИЛИШ МЕНГА....

Сизни билиш менга кутилмаган баҳт,
Сиз билан учрашиш - буюк тасодиф.
Шу кундан қалбимда қилиб қўйдим аҳд,
Ўшал тасодифни кутавераман.

Майли, фаслларга боқмайман асло,
Йилларни қадамлаб ўтавераман.
Бир мақсад доимо дилимга ошно:
Қанча керак бўлса, кутавераман.

Кўз тикиб, интиқиб, йўлингиз пойлаб,
Дардларимни ичга ютавераман.
Ҳар бир учрашувни ҳафталаб, ойлаб,
Орзиқиб, энтиқиб, кутавераман.

Хижрон азоблари қийнайди дилни,
Соғинч уммонига ботавераман.
Мен учун яралган беғубор гулни,
Бир умр кутаман, кутавераман.

Мингта бўлмайди-ку тасодиф, жоним,
Сиз ҳам ягонасиз, мен ҳам биттаман.
Ҳаётим мазмуни, жумла-жаҳоним,
Исмингиз тилимда тутавераман,
Ёниб, васлингизни кутавераман.
2008

КУТЯПМАН

Кутяпман,
Фақатки, вақт кутмас экан,
Йиллар армонимга қўшади армон.
Ҳаёт маҳзунлигин олмаса-да тан,
Кўнишиб бормоқда бу ҳисларга жон.

Кутяпман кимнидир, интиққанча, жим,
Узоққа термулиб, тун ўтар бедор.
Ҳеч ким тушунмаган дилдаги дардим,
Айтольмай юрагим йиғляяпти зор.

Кутяпман, шу хаёл ҳеч этмайди тарқ,
Эрталаб ишга бор, кечқурун уйга.
Умрим ҳам куздаги мисли хазон барг,

Ўрганиб бормоқда тушқун туйғуга.

Кутяпман,
Кутганман, кутаман яна,
Кўнишиб ҳам қолдим кун ўтган сайин.
Софинишиб, энтикишиб, қалбим ўртана
Шу зайл дунёдан ўтмоғим тайин.
2008

МАЙЛИ, КУЛАВЕРИНГ...

Майли, кулаверинг туйғуларимдан,
Мажнунга чиқаринг номим майлига.
Мен эса ҳеч кимга билдиримай зимдан,
Бош эгиб яшайман қалбим амрига.

Олган нафасимда шукrona айтиб,
Шу оппоқ кун учун ёд этиб Ҳақни.
Ҳар тонг умид ила қайта ва қайта,
Янгидан очаман оппоқ варақни.

Тирикман, илинж-ла яшайвераман,
Баҳор гулларига бўлиб маҳлиё.
Кўрасиз, бу ҳислар гуллайди чаман,
Туйғулар жўш урар мисоли дарё.

Яратган берган нур – йўлимда маёқ,
Бахш этган ғайрати – ёрқин машъалам.
Кўнглимда имоним тутиб ки байроқ,
Бир зумга бўлса-да тортмайман алам

(Яна ҳайрон бўлманг, бошқалар шеърим
Ғалати чиқди, - деб хандон кулсалар.
Тўғри-да, ишқ нима, қаёқдан билсин,
Завқнинг нималигин билмас кимсалар.)

Афсус надоматдан йўқ энди зарра,
Изтироб, ғамларни қўмдим тупроқка.
Дарду азобимнинг устидан чизиб,
Қолган ҳаётимни кўчирдим оққа.

Энди ишонч билан, нафосат билан,
Дилимда қуёшдек ҳарорат билан,
Юракда эҳтирос, тароват билан,
Олдинга қадамим ташлайвераман,
Мен барибир шодон яшайвераман.

Майли кулаверинг...
2008

СИЗНИ ЖУДА КЎРГИМ КЕЛАДИ....

Ҳар тонг қуёш уфқдан чиқиб,
Нур улашса олам кулади.
Термуламан унга интиқиб -
Сизни жуда кўргим келади.
Соғинаман, хўрсиниб бесас,
Чарх уради бошда минг савол.
Гоҳ чақириб тушда уйғонсам,
Илинжимни учирар шамол.
Уйқу келмас сахаргача то,
Хонам зулмат, чироқ ёқмайман.
Асаблар ҳам бўлгандир адо.
Энди бир зум мижжа қоқмайман.
Пешонамни қўлимга тираб,
Тунда узоқ ўтираман жим.
Қайлардадир унсиз тентираб
Талпинади Сизга юрагим.
Майли менга битта сўз айтманг,
Имо қилманг ҳатто кўз билан.
Ҳеч бўлмаса бегоналардек,
Дийдорлашгим келар Сиз билан.
2008

* * *

Тунги сукунатдан толикқан хаёл,
Мудраган юракдан сўрайди тўзим.
Қалб-чи ёлғизликдан топиб минг завол,
Тақдир кўзларига термулмоқда жим.

Нечун қисматимда бунча имтиҳон?
Не сабаб тўсиқдан иборат умрим?
Қайда ибтидо-ю, қайда интиҳо?
Қай вақт сабр косаси бўлар экан лим?

Қачон бошқалардек одам бўламан,
Кимгадир керакли айларми хаёт?
Ёки шу дард билан энди ўламан,
Ғамларим чақирав эканми мамот.

Тунги рутубатдан сиқилиб кетиб,
Кейин қўлин силтаб бари-барига,

Бемажол танамни фафлатга отиб
Рұхим сингиб кетди зулмат қаърига.
2009

ФАРИШТАМ

Сени ўйлаляпман,
Сенда ҳам йўқ тинч,
Билинар билинмас,
кўзларингда нам.
Сен ҳақда ўйларим
ягона илинж,
Қанот етмай,
ерда қолган фариштам.

Узок-узоқларга
термулиб, хаёл
Минг турли кўчага
бошлаб кетади.
Ўзингга тинмайин
берасан савол,
Юрагинг ақлингдан
Жавоб кутади.

Сўнгсиз сўроқлардан
чарчаган қалбинг,
Ярамас ҳижронни
тинмайин қарғар.
Соғинч-чи, озгина
юпанч бўлай деб,
Эгасин қидириб
кезар дарбадар.

Мениям соғинчим
дайдиб, интизор
Сенинг овозингни
излаб юрибди.
Сен унда, мен бунда,
Бир-бировга зор,
(Ким ҳам бу савдони
ўйлаб кўрибди?).

Кўй, ундей қийнама
ўзингни ўзинг,
Эркингни берма ҳеч
қайғу изнига.
(Қизариб кетибди

жуфт мунгли кўзинг)
Бариси таваккал
Аллоҳ измига.

Сен борсан,
Жудаям баҳтлиман бугун,
Дардинг қўй чеккага,
Кўтар бошиングни.
Асраб қўй, азизам,
Иккимиз учун,
Яхши кунга атаб,
кувонч ёшиングни.

Баҳтимиз орзулаб
Энтикиб, қувнаб,
Сени ўйлаяпман.
2008

*“Бир қиз кезар...” номли шеърга Зухра Икрамова
ишиланган сурат*

КУН БОШЛАНМОҚДА

Субҳидам,
Тонг аста юзини очиб,
Қоронғилик ёруғ осмондан қочиб,
Қуёш ҳам нурларин эриниб сочиб,
кун бошланмоқда.

Кимга мукофот-у, кимгадир жазо
Аллаким баҳтли-у, кимдадир азоб
Бир жойда туғилиш, бошқада қазо,
кун бошланмоқда.

Ўтган кун яшнаган гул сўлгунича,
Секин очилмоқда кечаги ғунча,
Ҳар сафар оқ бетни вараклаганча
кун бошланмоқда.

Тирикчилик, дея тинмайди одам,
Дунё абадиймас - билмайди одам,
Ҳар куним охират сари бир қадам,
кун бошланмоқда.

Бу кунни кимлардир уйғониш санар
Бошқа дил бугун чун дилидан ёнар,
Шу кундан ҳар қалбда умид уйғонар,
Кун бошланмоқда.

Бизни етукликка етаклаб аста,
Бирор саломату, бошқаси хаста.
Фанони бақога етиб пайваста,
Кун бошланмоқда... Кун
2008

БОЛАЛИК СОГИНЧИ

Қалбга сифмай олам дардлари,
Баъзан чуқур ўйга толаман
Жуда хомуш бўлган пайтларим,
Болалагим эслаб қоламан.

Эслайман-у, ичимда бир жой,
Жиз этади.
Ўртанади жон.
“Оймома” деб аталган эй, ой -
Қаердасан, қайда, болажон?

Зумга бўлса ҳам ўша дамга,
Бўлар эдим жон-жон деб қайтган.
Баъзан кетсам эди қувилиб,
Қувламачоқ ўйнаган пайтга.

Аргимчоққа ўтириб олсан,
Ғубор қолмас руҳда ҳам танда
“Катта бўлсан...” деган хаёлни,
Қилмай қўяр эдим ўшанда.

Бекинмачоқ истаган кўнгил,
Шамол каби елади гоҳо,
Ўтиб кетган йиллар ортига
Яширингим келади гоҳо.

Болалигим, ох, болалигим,
Шалоладан шўх болалагим
Қайтиб келмас беғубор даврим -
Гуноҳлари йўқ болалигим.

Кетиб қолдинг жуда ҳам эрта,
Энди сени қайдан топаман?
Сенинг билан қилган орзуни,
Бугун ғамлар билан ёпаман.

Катталикни қилмагин тилақ;
Охири йўқ ўйлаган ишинг.
Бири тугаб-тугамай яна,
Бошланади бошқа ташвишинг.

Қалбга сифмас бўлса дардларим,
Болалигим эслаб қоламан...
2009

ҒАЛАТИ ШЕТЬР

Юрагимга қон керак,
томирда ғам оқмоқда.
Рухимга-чи, жон керак,
танам олов ёқмоқда.
Дардларимдан олам ҳам,
тор кўринар кўзимга.
Кундан кунга ўхшамай,
бораяпман ўзимга.
Гарданимга тап тортмай,
гуноҳларни ортаяпман.

Савоб аравасини
зўрға-зўрга тортяпман.
Бораяпман, манзилим
абадийдек - бепарво,
Ўзим тотган шарбатни
ўзгага кўрмай раво.
Бошқалар-ла ишим йўқ,
мендай худбин бормикин?
Душманлар-га ошно-ю,
дўстга дилозормикин?
Ўтказарман бугуним,
куллуқ қилиб гадога.
Эртамни ўйламайман -
таваккалдир Худога.
Мана шундай бир касман -
Ҳаммадан ҳам осийрок.
Кўнглимда меҳр танқис,
Ишқдан кетганман йирок.
Юрагимда қон йўқдир,
Бу танамда жон йўқдир,
Барчасин тушунгувчи,
Битта меҳрибон йўқдир.
Ёлғзиоёқ йўл узоқ,
Яланг босиб ўтаман.
Зулмат ичра қуёшни,
Фақат Ҳақдан кутаман.
Ёруғликка интилиб,
Нурдан топгум паноҳим
Менга ўхшаганларга
Тўзим бергин, Аллоҳим!
2009

АТРОФ САРИҚ ТУСДА...

Атроф сариқ тусда, хирадир осмон,
Япроқлар шивирлаб сўйламоқда сир.
Синоатга тўлган шу фасли хазон,
Ҳассос юрагимнинг таржимасидир.

Хаёлим қуш каби учиб кетмоқда,
Айро йўллари йўқ шамол йўлидан.
Тақдирга тан бериб ҳаёт ўтмоқда,
Тутиб ёлғизликнинг сўлғин қўлидан.

Ҳузур-ҳаловатга бегона кўнглим,
Шикаста диллардан излайди нажот.
Умид-ла кўз тикиб, бошин эгиб, жим,

Қиларин билмасдан бошлайди ижод.

Ҳазин сатрлардан қалбимни топиб,
Мунгли мисралардан қидириб тўзим,
Ўзим бемор қилиб, ҳам бўлиб табиб,
Тўлғаниб ёзаман ҳар битта сўзим.

Дараҳтлар севинчи - кўклам илинжи,
Мен эса оромим қидириб тундан,
Ичимни кемириб, тимдалаб, юлиб,
Шеърларим ёзаман –
Шу қолар мендан.

Кузги барг сингари сарғайиб, сўлиб,
Узилиб, йўқ бўлиб кетмасам бўлди.
Бир-бировга муҳтоҷ фоний жаҳонда,
Ҳеч кимга кераксиз ўтмасам бўлди.
2009

АССАЛОМ, МЕХРИБОН....

Ассалом, меҳрибон, меҳридарё дил,
Овозлари майин, беғубор кўнгил,
Софинчдан кўнгилга сифмаяпти қил,
Тушингизга киргим келди, онажон.

Ёнингиздан жилмай, қувончга тўлиб
Дунёларга сифмай, қийқириб, кулиб,
Биз зумга бўлса-да, ёш бола бўлиб
Орқангиздан юргим келди, онажон.

Айтар гапларим ҳам кўпдан зиёда,
Йиғлолмасдан ёшлар ичимда шода.
Қўнғироқ қилибмас, бугун рўёда,
Ҳолингизни сўргим келди, онажон

Ичим жимиirlайди, хавотир тинмас,
Бемехр ўғлингиз қадрингиз билмас,
Ҳар кун тавоғ айлаб, расмингизнимас,
Ўзингизни кўргим келди, онажон.

Тунлар ухломасдан ҳалак бу жоним,
Меҳрингизни қўмсаб бир зумга тинди.
Қўллари дуода - жон Онажоним,
Шу кеча мен Сизни жуда соғиндим.
2009

* * *

Қалб – мендан яширган дил дафтарингиз,
Кўнгил - Сиз қизғангандирли тугунча.
Кўз ёш – юрагингиз ғарқ этган денгиз,
Орзу – ниятлардан яралган ғунча.

Жимлик – Сизни жумбоқ айлаган аср,
Табассум – чехрангиз абад меҳмони.
Сабр – маликаси сиз бўлган қаср,
Севги – Сиз туймаган туйғу уммони.

Субҳидам – Сизни илк ўйлаганим вақт,
Оқшом – хиралашиб қолган бир хаёл.
Уйқу – мен билмаган ўзга ҳаловат,
Бедорлик – мени қўп қийнаган савол.

Нур – Сиздан таралган ажиб чин ёғду,
Шаббода – сочингиз ўйнаган насим.
Меҳр – сўзингизда яширин жоду,
Тундек кўзингизга келар ҳавасим.
2009

КУЗ ХАЁЛЛАРИ

Ёмғирли ўлканинг маҳзун тунида,
Хазон фаслини ҳам кузатмоқдаман.
Ичимда ҳукмрон дардни қўш қўллаб,
У билан узоққа узатмоқдаман.

Кўнглим япроқ янглиғ сарғариб кетган,
Шириназ обларим тўкилар изсиз.
Кеч куз билагимдан бемажол тутган,
Фикримни жамполмай юраман сўзсиз.

Паришон хаёлим уммонларига,
Ғарқ бўлиб кетаман.
Жовдирап кўзим.
Гоҳ тушиб кетаман ғурбат қаърига
Танимай қоламан ўзимни ўзим.

Баҳорда очилган ажиб туйғулар
Ердаги барг мисол топталиб кетди.
Эртанинг қайғуси юрагим тирнар,
Гарчи бугунимни қанчалар кутдим.

Бу кун умидларим кўз ёши бўлди,
Аввал орзуларим сўнгда армондир.
Сабаб хазон эмас,
Адашган ўзим,
Асли менинг қадрим сувдан арzonдир.

Унсиз пешонамга қўлимни тираб
Уйку йўқ,
бўзлайман телба сингари.
Юракка ғулгула солар тентираб,
Менга тинчлик бермас куз хаёллари.
2009

ДИЛДА АГАР ИХЛОС БЎЛМАСА

Эътиқодинг зийнатинг эмас,
Қадринг минбаъд қийматинг эмас,
Мўминга хос хислатинг эмас,
Дилда агар ихлос бўлмаса.

Қалбда нурдан бўлмайди дарак,
Зим-зиёдир қуёшли фалак.
Кимга керак ундейин юрак -
Дилда агар ихлос бўлмаса.

Жаннат ҳидин абад туймайсан,
Фарз-суннатни, ҳатто суймайсан
Мол-дунёга балки тўймайсан -
Дилда агар ихлос бўлмаса.

Бандаси ҳеч келолмайди бас,
Фарзандларинг қилмайди ҳавас,
Сен нима-ю, нима ерда хас,
Дилда агар ихлос бўлмаса.

Ажрларни кутмагин зимдан,
Узоқ бўлгин Қуръон Каримдан.
Меҳр кутма Пайғамбаримдан,
Дилда агар ихлос бўлмаса.

Расулимнинг умматимассан
Дилда борин тилда демассан,
Қалбда иймон билан ўлмассан,
Дилда агар ихлос бўлмаса.

Ҳадис кирмас бўлар қулоққа,
Покизалик кетар йироққа,

Тинч кетмайсан қора тупроққа
Дилда агар ихлос бўлмаса.

Амалларинг қабул этмагай,
Дафтарингга савоб битмагай,
Яхшиликни ҳеч ким кутмагай -
Дилда агар ихлос бўлмаса.

Риё сени эгаллаб олар,
Хуш ишларинг дунёда қолар.
Тавҳид шамси буткул йўқолар
Дилда агар ихлос бўлмаса.

Дуоларинг ижобати йўқ,
Бу касалнинг табобати йўқ,
Кўнглинг сира бўлолмайди тўқ -
Дилда агар ихлос бўлмаса.

Кирар йўлинг бўлар жаҳолат,
Ичингда ин қурар разолат
Залолатдан эрур далолат -
Дилда агар ихлос бўлмаса.
Мунофиқсан – муҳлис эрмасанг,
Имонингни қоплаб олар занг,
Юзингдан ҳам қочиб кетар ранг,
Дилда агар ихлос бўлмаса.

Виждон тифи минг бора тилсин,
Бошқалар ҳам эшитиб билсин,
Аллоҳ сенга кифоя қилсин,
Дилда агар ихлос бўлмаса.

Оқибатин ўйлагин бироз -
Тандан шайтон бўлмайди халос.
Намоз - танга машғулот холос,
Дилда агар ихлос бўлмаса.

Индаллони айтайн шу чоф,
Гап хулласи – ушбудир изоҳ;
Аллоҳ Сендан бўлмагай ризо,
Дилда агар ихлос бўлмаса.
2009

СИЗ УХЛАЙСИЗ...

Сиз ухлайсиз,
Қайдадир бир дил

Туни бўйи
Сизни ўйлайди.
Хаёлида балки
У кўнгил
Сирларини
Сизга сўйлайди.

Сиз ухлайсиз,
Тинч ҳам осуда,
Тушингизда
хатто жилмайиб.
Ҳавасимни
келтирас жуда,
Уйғотмоқлик—
гўё бир айб.

Сиз ухлайсиз,
Маъсум, беғубор,
Осмонларни
Кезиб рўёда.
Айни дамда
Қайдадир бедор,
Кимдир ўйлар
Сизни дунёда.

Сиз ухлайсиз,
Сезаяпсизми?
Ой ҳам сўниб,
Қуёш қайтмоқда.
Ўша кимдир
Сизни топган-чун
Яратганга
шукр айтмоқда.

Сиз ухлайсиз,
кимдир уйқусиз
Сизга алла айтар ичида...
2009

* * *

Сокинлик дилимга ўрнашиб олган,
Жим хаёл сурман тунда уйғониб.
Ёстиққа ботган бош ўйлашдан толган,
Мехр шаробидан ичмадим қониб.

Боргани кўнглимдан ўзга макон йўқ,

Ўзимга сўйлайман дардларимни жим.
Танамдан чиқишига сира имкон йўқ,
Қушдай чирқиллади маҳбус юрагим.

Кўзга илингандек бўлади уйқу,
Сесканиб келаман яна ҳушимга.
Бир зум киприкларим бирлашса туйқус,
Кимсасиз сахролар кирад тушимга.

Чўчиб уйғонаман, бедорлик яна
Бошлайди минг хил ўй сўқмоқларига.
Барига қўл силтаб, дилдан ўртана
Сўнг тушиб кетаман ғафлат қаърига.

Тонг яқин,
Бонг яқин,
Оппоқ он яқин,
Жимлик дунёсини мен тарқ этаман.
Ўргимчак мисоли ўранган тўрдан,
Истару истамай чиқиб кетаман.

Гарчанд тилим бийрон,
Ҳаётим шовқин,
Сокинлик дилимга ўрнашиб олган.
2009

* * *

Дардкашим - куз менинг яккашим,
Армонлар ичимда тўлғонар.
Қалб -дардга тўлмаган баркашим,
Илинжим хазонда улғаяр.

Барглар-ла тўкилар ғамларим,
Қишига мен ғуборсиз чиқаман.
Ғуссага қўл берган дамларим
Мен кузсиз қолишдан қўрқаман.
2009

* * *

Хазон – дардларимдек мунгли, заъфарон,
Шивирлаб сўйлайди ҳижронларимни.
Бошимда хаёллар кезади гирён,
Чирпирак этсин куз хазонларимни.

Маконим – олтинранг фаслнинг уйи,
Ҳеч зулмат босмасин ошёнларимни.
Умримни қуёшдек тоблаган куйи
Чароғон этсин куз маконларимни.

Имон – ҳаётимга дастак биламан,
Шукрга белагин забонларимни.
Маҳзун тунларимда дуо қиласман:
Мунаввар этсин куз имонларимни.

Армон – мен етмаган нурли субҳидам,
Орзуга тўлдиргин уммонларимни.
Хазонрезги олам буркагани дам,
Ижобат этсин куз армонларимни.

Кўнглим яккаш фасл ихтиёр этар,
Маъюслик, тарқ этма ўрмонларимни!
Ҳар кимса туғилар, яшайди, кетар,
Нурафшон этсин куз замонларимни.
2009

Суҳбат

Сени ўйлаб тугайди туним,
Куним сиймонг ила ўтади.
Билмам қачон бўлади тиним,
Яна қанча тонглар отади.
Ошиқади сени кўрмоққа
Бедорликдан қизарган кўзлар.
Аҳволингни дилдан сўрмоққа
Қалбим яна баҳона излар.
Интиқдирман, ҳам ҳолим ғариб,
Дардларимни сатрга солдим.
Шеърларимдан сени ахтариб,
Хаёлимдан сўнг топиб олдим.
Жим турибиз... Анча кутгандим,
Жимлигингни тингламоқликни
Шу онгача ичга ютгандим,
Ўйларимни ўнгламоқликни.
Майли, шундай туравер сўзсиз,
Майли калом дема ийманиб.
Умидимдан аириб қўйма,
Хаёлимдан кетмай уйғониб.

Бу суҳбатни қанчалар кутдим...
2009

СИЗНИ МЕН УЙГОТИБ...

Сокин тун, типирлаб тинч турмайди жон,
Кўнглим саҳросида қуюндири туғён:
Арзимас бир номам ила ногаҳон
Сизни мен уйғотиб қўймадиммикан?

Интиқиш ғалати экан одамда,
Жимлигингиз тинглаб тўймадиммикан?
Тушингизга сўрмай кириб, шу дамда
Сизни мен уйғотиб қўймадиммикан?

Ҳар кун дуо ила йифиларкан баҳт -
Иқбол тоғига тош уймадиммикан?
Ширин уйқунгизни бузиб ё бевақт,
Сизни мен уйғотиб қўймадиммикан?

Кўксимда бир дона – қалбим ягона,
Ё балки юрагим суймадиммикан?
Менда ором йўқ-ку, дея пинҳона,
Сизни мен уйғотиб қўймадиммикан?

Тилимда такрорлаб, сатримда куйлаб,
Исмингиз дилимга ўймадиммикан?
Суҳбат айламоқчи бўлиб хаёлан
Сизни мен уйғотиб қўймадиммикан?

Йиллар уйғонмасдан ётган қалбингиз,
Мабодо уйғотиб қўймадиммикин?
2009

ОЙ КЕЗАДИ...

Ой кезади ёлғиз самода,
Шовуллайди дарё бетиним.
Деразамни чертар шабода,
Ўтмоқдадир яна бир туним.
Қора булат осмонни кезиб,
Юлдузларга бермагандай тинч,
Хаёлларим ҳар ёққа тўзиб,
Юрагимдан қидирар илинж.
Беҳол қалбим, қалтироқ қалбим,
Орзиқади сени ўйласа.
Тўлқин, шамол бўлар эди жим,
Саболардан салом йўлласанг.
Киприк қоқмай майли кутаман,

Тирқиллаган ойнага қараб.
Нафасимни ичга ютаман,
Худойимдан баҳтингни сўраб.
Қаердадир омон бўлсанг бас,
Тинчинг билсам, менга етади.
Табассуминг ичда қилиб хис,
Хавотирим тарқаб кетади.

Ой кезади ёлғиз самода,
Шовуллайди дарё бетиним.
Ўйга чўмган хорғин дунёда,
Сурмоқдасан сен ҳам хаёл жим.
2010

* * *

Кимдир қаердадир,
Нигоҳингга зор,
Сўзлашиш илинжда,
Иzlар баҳона.
Кимдир қаердадир,
Бўлиб интизор,
Ўзни қўйгани ҳам,
Топмайди хона.

Кимдир қаердадир,
Ғамларинг олиб,
Бир олам қувончни
Бермоқ истайди.
Ниятларинг қандай,
Орзулар қандай -
Барини эринмай,
Сўрмоқ истайди.

Кимдир қаердадир,
Исминг қаламда,
Ёзиб қўймоқдадир
Юрак шеърига.
Ва унинг ўзи ҳам
Балки шу дамда,
Айланиб бормоқда,
Қалбинг сирига.

Кимдир қаердадир,
Сени топгандан,
Такдирга беадад
Айтмоқда шукр.

Дилида минг умид
Милёнта ҳавас:
Борлигинг учун-да,
Минг бор ташаккур!
2010

* * *

Хавотирсан, кўксинг тўла ғаш,
Бир ғулғула тинчлик бермайди.
Хаёлларинг бошингда уйқаш
То тонггача қалбинг қийнайди.

Иккиланиш, сўнгсиз саволлар,
Жавобини тополмай ҳалак.
Тилда айтмоқ истаган сўзни,
Не ажабки, хушламас юрак.

Шубҳаларга қўмилган кўнглинг,
Кўзинг мисол юмилган кўнглинг,
Келажакка ишонмас сира,
Йўқ тўсиққа уринган кўнглинг.

Сени шунча ташвишга солган -
Ажратишга гўё йўқ илож,
Нам туфайли бирлашиб олган,
Кокилмисол мужгонларни оч.

Уйғон, гулим, тушингга бугун,
Гумонларни ташлаб кетамиз,
Бахт аталмиш кўркам заминда
Орзуларга бирга етамиз.
2010

КЕТАМАН

Кетаман, осмонни хўнграб йиғлатиб,
Ҳеч кимга айтмасдан оғриқ сирларим.
Кетаман, дардимга бўғзим тиғлатиб,
Мангуга -
Қақшатиб ёзган шеърларим.

Кетаман ой бирла туннинг қаърига,
Қуёшдан яшриниб, билдиримай, зимдан,
Осмоннинг энг олис, совуқ ерига
Изларим қолдиримай титроқ заминда.

Кетаман,
Кузларни менчалик энди,
Интиқиб ҳеч кимса кутолмас, ё раб.
Сездирмай узилиб, йўқ бўлб кетсам,
Хазон баргларидан юрманглар сўраб.

Кетаман денгиздек тўлдириб ёшга,
Ҳаётдан умидвор маъюс кўзларим.
Шод яшанг,
энди Сиз кўрмайсиз бошқа,
Мунгли сатрларим, маҳзун сўзларим.
2010

СЕН ТОМОНГА КЕТГАН...

Сен томонга кетган хаёлим энди,
Қай замон орқага қайтар - билмадим.
Ўзимдан ўзга йўқ кимсасиз тунда,
Қалб дардин кимларга айтар - билмадим

Гарчи иchlаримни кемирса-да ғам,
Устимга ғуссанинг юкин олмадим.
Умримда неч баҳор меҳмон бўлса ҳам,
На гуллаб кетдим-у ва на сўлмадим

Салга азоб чексанг, эзилар дилим,
Ҳеч кимга бунчалар бағрим тилмадим
Ҳаёт мазмунига айланган гулим,
Сен кулсанг кулдим-у, сенсиз кулмадим.

Гар ҳижрон сув эрса, нимадир уммон,
Соғинчдан лаҳзага чарчаб, толмадим.
Гарчанд ҳушим сенда,
билмайман ҳануз,
Мен сенга лойиқми бўлдим, бўлмадим.

Сен томонга кетган хаёлим энди,
Қай замон орқага қайтар - билмадим...
2010

МАЙЛИМИ

Нега қўнглингизга қўнибди ғубор,
Ёки хомуш бўлиш замон зайлими?
Сизга кичиккина илтимосим бор:

Бир ширин табассум қилинг, майлими?

Фаромуш ўй суріб, ўртандай ғамда,
Яшамоқ кераккан ёруғ оламда.
Ҳеч нима деманг-у, фақат шу дамда,
Бир ширин табассум қилинг, майлими?
Сизни ўйлайман-у, кўнглим хавотир,
Қалбингиз очмайсиз, этиб юз-хотир,
Дилим хотиржаммас, шу сабаб ҳозир,
Бир ширин табассум қилинг, майлими?

Майли замин узра бўлмасин баҳор,
Кўкламга умрбод бўлай интизор,
Муштоқ юракларни айламай зор-зор,
Бир ширин табассум қилинг, майлими?

Умид машъалига бағишлиб учқун,
Уфқдан субхидамда чиққандайин кун,
Шу онда, хабарим ўқиб, мен учун,
Бир ширин табассум қилинг, майлими?
2010

КУТИШ ОНЛАРИ

Бедор яна бир тун ўтиб бормоқда,
Бир қунга қисқарди кутиш онлари.
Юрак Яратгандан тўзим сўрмоқда,
Томирда умид-ла оқар қонларим.

Йиллар ёмғирга зор қалб сахросида,
Зўрға қадам ташлар меҳр карвоним.
Мен нажот истаган дил маъвосида,
Манзилим – дийдор-у, сабр – сарбоним.

Зулмат ҳам зиёни писанд этмаган
Кўзлар нигорондир фурсат йўлида.
Кўзлаган мақсадга ҳали етмаган,
Қанча армонлар бор ҳижрон чўлида.

Балки ҳикматдир бу – шусиз висолнинг,
Қадри ҳам тотсиздир, рангиздир ҳаёт.
Яшамоқ - нимадир унинг олдида,
Кутмоқлик азобдир, Кутмоқлик - мамот!

Эҳ, кутиш онлари, кутиш онлари...
2010

ЁЛГИЗ

Куз ўтди... Қиши аста кетмоқда йироқ,
Кўклам-у, саратон қолдирмади из.
Умрим карвонига сарбондир фироқ -
Хаёт сахросини кезаман ёлғиз.

Ҳижрон кемалари бир-бирин қувиб,
Сув йўлини тўлқинлар кетмоқда ювиб.
Гоҳи жадал бўлиб, гоҳ жойда туриб,
Чеки йўқ денгизда сузаман ёлғиз.

Дўстларнинг далдаси асло юқмайди,
Юрагим сиқаман суви чиқмайди,
Қанийди сабр коса синиб кетсайди -
Қалбим анорини эзаман ёлғиз.

Ортимга ортганча даврона юкин,
Бир зумга бўлса-да, олмаяпман тин,
Гарчи қадамларим бўлса-да секин,
Ўзимча, ўзимдан ўзаман ёлғиз.

Дард сотиб оламан, сотолмайман ҳеч,
Йиллар тизгинини тутолмайман ҳеч,
Балки эрта-индин кеч бўлади, кеч –
Баъзида ҳаётдан безаман ёлғиз...

2010

ҚИЙНОҚ

Юрагимни соғинч тимдалар,
Хаёлимда музлайди ҳижрон.
Кўксим недир аридек талар,
Томиримда зўрға оқар қон.
Кўзларимда қотиб қолган ёш,
Танам жонсиз колгандек гўё.
Тугагандек бўлади бардош,
Кўрганларим мисоли рўё.
Кўкламларни сезмайди қалбим,
Баҳоримда гулламас дараҳт.
Чечакларим қовжираб қолган,
Ўтирибман бош ушлаб қарахт.
Ниманидир йўқотгандайман,
Излаб, тунга кетаман сингиб.
Рухим ўша зулмат қаъридан,
Чиқолмайди дардимни енгиб.

Соат мили айланар тинмай,
Қулоғимда янграр овози.
Совуқ бўлиб қолган ҳисларим,
Ўтгандайин кўнглимнинг ёзи.
Софинаман,
Ёниб, ўртаниб,
Билдирмасдан ёрга ўз сирим.
Пешонамда чорасиз қолган,
Фироқни дўст тутган тақдири.

Ҳали замон тонг ҳам отади,
Юракни-чи, соғинч тимдалар...
2010

ЁМФИР

Кўнглим кўз ёшидек тинмайди ёмғир,
Қуёшга муҳтоҷман -
билмайди ёмғир.
Томчиси кўзимга кирап ёш бўлиб,
Дардимга парво ҳам қилмайди ёмғир.

Шивалаб, тўхтамай, ёғиб ўтар у,
Дилимдек сабони ,балки, кутар у,
Замин ғуборини ювиб кетар-у,
Қор каби сочимга инмайди ёмғир.

Интиққан кишилар ғамин ютса-да,
Томирда оқса-да қон эмас, зада.
Қалблар оби чашмга тўлиб битса-да,
Чанқоқдан ҳеч қачон қонмайди ёмғир.

Тунлар бедорлигим билармикин ёр?
Ё жоним хавотир қиласмикин ёр?
Ўзининг ёғида ўзи қоврилиб,
Яхшиям, мен каби ёнмайди ёмғир.

Нома илинжида титрар юрагим,
Аллоҳдан ўзимга сабр сўрагум.
Айвондан кўз тикиб, термулсам-да жим,
Софинчим зарра ҳам олмайди ёмғир.
2010

ТАЛПИНИШ

Сени ўйлаяпман,

ўйлайвераман,
Юрагим сен томон
талпинса нетай?
Кечалар шеърларим
сўйлайвераман,
Дардим сендан ўзга,
кимларга айтай?

Хузур-ҳаловатим
Аллақачонлар
Мени ташлаб кетган,
Билмам қай томон.
Ҳижрон азобида,
Ҳалакдир жонлар,
Неч замон ўзимга
келмайман ҳамон.

Соғинчдан ёрилиб
кетмаслигим чун,
Тунда кўлга олгум
қоғоз қаламни.
Ахир нимадандир
Қийналган маҳзун
Қалбим олиш керак
Туйган аламни.

Сен тараф тинмайин
Ошиқади дил,
Яна ўйлайман-у,
Кўнглим хавотир.
Шундан балки
Бедор ўтмоқда тунлар,
Бўлиб қолгандекман
Паришонхотир.

Орзиқиб, интиқиб,
кўзларим тиниб,
Сени ўйляяпман...
2010

БИЛАСИЗМИ

Маъюс нигоҳ билан ойнага бокиб,
Хаёл дарёсида бетиним оқиб,
Ўйчан бўлсангиз-да, хабарим ўқиб,
Шу онда мен учун бир куласизми?

Хижрондан гул каби сўлган юракка,
Бир уриб, бир урмай қўйган юракка,
Орзу умидларга тўлган юракка,
Мехмонга чақирсан, Сиз келасизми?

Айбга буюрмайсиз, сўраб келдим нур,
Ва Сизга ягона илтимосимдур:
То тирик эканман, қўлингизга шу
Қалбим омонат берсан, оласизми?

Иссифу совуқда, қувонч қайфуда,
Бедор тунимда-ю, ширин уйқуда,
Фоний оламдами, ёки мангуда
Умрбод биргаликда қоласизми?

Сиз бирла монанддир ўзимга отим,
Ғазалим, шеърларим, битмас баётим,
Жумлаи жаҳоним,
Гўзал хаётим
мазмунин эканингиз биласизми?
2010

ЗИМ-ЗИЁ КЕЧАНИНГ...

Зим-зиё кечанинг бир чеккасида,
Маъюс ўй сураман интиқсанча жим.
Қайдандир бир нажот топиш қасдида,
Тун қаърига сингиб кетади рухим.

Хаёлим кўқдаги ой каби хира,
Шабнам қўниб олган киприкларимга.
Чирогин йўқотган касдек тентираб,
Ҳечам етолмайман мўлжал еримга.

Манзил кўзларимда узайиб борар,
Гарчанд қалб кун сайин яқин бўлмоқда..
Эртам режаларим тизгинин сўрар,
Бугуним ташвиши ортда қолмоқда.

Юрагим кемираф фироқ гардиши,
Тинмай айланади чархи кажрафтор.
Умримнинг ўтмоқда яна бир қиши,
Яна варакланар сарғайган дафтар.

Тонгни узоқларга хайдаб йўлимдан –
Бир қарич бўлса-да, зулмат забони,
Умид ўраб олган томирларимда,

Гуриллаб оқади келажак қони.

Зим-зиё кечанинг бир чеккасида,
Маъюс ўй сурман интиққанча жим.
2010

СОФИНДИМ

Янги ой осмонда кезади,
Паришон боқаман унга жим.
Ичимни минг соғинч эзади,
Уйимни жудаям соғиндим.

Мен кетгач хаёлин йифмаган,
Ўғлисиз ҳеч қайга сифмаган,
Телефонда хўрсиниб йифлаган,
Онаизоримни соғиндим.

Ҳар ерда фахрим ҳам савлатим,
Суянган тоғим ҳам, ҳайбатим,
Бошимда энг азиз давлатим -
Падари бузургим соғиндим.

Бири шўх, бошқаси ҳокисор,
Ичида кири йўқ, беғубор,
Болалик йўлимда изи бор,
Синфдош дўстларим соғиндим.

Кечаю кундузда ўйлаган,
Дардларин дафтарга сўйлаган,
Дилининг созида куйлаган –
Менга кўз тикканни соғиндим.

Киприқда ёш бўлиб қотувчи,
Фарзандга борини тутгувчи,
Қучогин ланг очиб кутгувчи,
Шаҳарим, қишлоғим соғиндим.

Охири кўринмас далани,
Ҳув, ўша мол боққан болани,
Тонгдаги қатиқчи холани -
Ҳаммасин, ҳаммасин соғиндим.

Янги ой осмонда кезади,
Паришон боқаман унга жим...
2010

КЕРАКСАН...

Кераксан,
бирга жим хаёллар сургани,
Кераксан, баҳт нима эканин кўргани,
Кераксан
тақдирим қургани,
Яшашнинг маъносин сўргани,
Умрбод ҳаётнинг йўлида юргани
Кераксан.

Йўқ,
Менга керакмас бошқалар,
Сенингдек мен билан
дўст эмас бошқалар
Хижронлар юракка ўт қалар,
Қўзғалар муштдек жон ўрнидан
Йўргалар,
Талпинар сен томон –
Кераксан.

Бедорман - уйқуям керакмас,
Ҳеч нима, ҳеч қачон
Сен каби дилимни
Тўлатмас
Сўзингдек дардимни
Қулатмас.
Қайгуни ёнига йўлатмас.
Иқболим шамини ёрқинроқ ёққани
Кераксан.

Кераксан,
Интиқ дил ўзгани кўрмайди,
Ҳолингни мен каби
сабрсиз сўрмайди,
Соядек ортингдан эргашиб,
Орзу-ю хавасга тенглашиб,
Бекорга изингдан юрмайди.
Кераксан.

Ўзгалар не деса десинлар,
Барибир,
Пичинглар, ғийбатлар
кўзимдан наридир.
Менда бор ягона хавотир:
Кераксиз бўлишдан,
Қаровсиз сўлишдан,

Яратган умрбод асрасин.
Кераксан.

Кераксан
Айни дам,
Йўқ бошқа каломим тилимда,
Ҳамроҳ бўл куну тун
сўнгиздек йўлимда,
Гарчи мен билмасман,
Не бўлар,
Не кутар ўнгиму сўлимда,
Кераксан.

Кераксан,
Кўзимга тор бўлиб
Кетганда дунёлар,
Кераксан
Сувталаб бўлганда дарёлар,
Қирғоклар бирлашиб,
Юлдузлар сирлашиб,
Қуёшга қалб муҳтож бўлганда,
Кераксан.

Турибман чорасиз йироқда,
Кўнглим ҳам қийналар,
Унгаям осонмас фироқда.
Қай замон ёнингга кетгумдир?
- Сабр йўқ
Ғамларим кўмгани қабр йўқ.
Ҳолимни тасвирлаб бергани
таъбир йўқ -
тилим ҳам сўроқда.
Турибман чорасиз йироқда,
Шу дамда жудаям кераксан.

Кераксан ҳамнафас бўлгани,
Ғурбатда шерик ҳам,
шодликда кулгани,
Ярмини қидирган
ярмимга тўлгани,
Гулласам очилиб,
Юлдуздек сочилиб,
Ва ҳатто,
Бу фано дунёдан
Гар сўлсам, сўлгани,
Кераксан.

Табассум ярашар

Истара кони бор юзингга,
Муштоқман
Саҳарги сабодек
Янграган сўзингга,
Қанийди, термулиб ўтирсам
Ўзимнинг аксим бор
Кўзингга.
Кераксан.

Кераксиз ўлишдан асрасин,
Юраксиз бўлишдан асрасин,
Нур истаб чанқаса
қон кўнгил,
Туганмас зиёни берувчи
Фалаксиз бўлишдан асрасин,
Кераксан...
2010

ГУЛИМ, СИЗНИ...

*Бегим, Сизни табиат расо қилиб яратган...”
Ҳалима Худойбердиева*

Гулім, Сизни Яратган зебо қилиб яратган,
Ҳам одобга андоза – аъло қилиб яратган.
Дуоларим ижобат, ниятни рўёб айлаб,
Мазмунга зор ҳаётга маъно қилиб яратган.

Юлдузлар –сиридошингиз, ой-чи, кичик синглингиз,
Қалбим учун меҳрга кон бўлиб улгурдингиз.
Тонг каби оқ, мусаффо, шабнаммисол кўнглингиз,
Мен учун хўб ўзгача дунё қилиб яратган.

Хижронларни забт этиб, висолни бошласин, деб,
Фақат хурсандчиликдан кипригин ёшласин, деб,
Бир бутуннинг қадрини ҳис қилиб яшасин, деб,
Шу пайтгача иккимиз, атай бўлиб яратган.

Мен томон қўйсангиз пой, Сиз томонга юргурган,
Чарчасаям умид-ла, Сизни эслаб кун кўрган
Чап тарафда интиқиб, зўрға дук уриб турган
Юрагим уст қовурға қисмин юлиб яратган.

Шеърларимда илҳомим, қўшиғимда торимсиз,
Йўлларимга кўз тиккан, ёлғиз интизоримсиз,
Ажралмасим – қадрдон, умрим бўйи боримсиз
Тақдиримга минг шуқр – баҳтим билиб яратган.

2010

ИЛТИМОС

Илтимос,
Ўтирмай хаёл пинжида,
Меҳмон бўлиб кетгин, майлига, зумга.
Бошим – осмон,
қилсанг қадам ранжида
Кўксимда асраган шинам жойимга.

Илтимос,
Кўз ташла, нигоҳим толган,
Қувонч ҳам, юпанч ҳам ёлғиз фироқдир.
Интиқишиш танамни забт этиб олган -
Қалбимнинг худуди сенга муштоқдир.

Илтимос,
Рози бўл, менсиз кечирган
Ҳижрон азобининг озу кўпига.
Кел бирга борайлик қолиш-чун абад,
Сенга кўрсатмаган дилим тубига

Илтимос,
ичингда боғланиб қолган
Турли тугунларни ечиб кел, гулим.
Қўл силтаб барига,
Бор-будинг ташлаб,
Менинг юрагимга кўчиб кел, гулим.

Илтимос...
2010

ЧОРЛОВ

Кўнгил яшилликка интиқсан чунон,
Юринг, баҳорларни кутайлик бирга.
Зиёга талпиниб типирлайди жон,
Орзулар юртига кетайлик бирга.

У ерда асрдек чўзилмайди тун,
Кутиш онлари ҳам бундан бошқача.
У жойда ҳар жуфтнинг юраги бутун,
Қуёш ҳам чарақлар шомдан тонггача.

У юртда саробга айланмагай ишқ,

Вафо ўз маъносин тўлиқ оқлайди.
Фано ҳеч кимсага бўлмайди ташвиш,
Ҳеч ким ҳасад билан ортдан боқмайди.

Гамдан фориғ гўзал ўшал заминда
Армон, деган ёвга қўйишган тузок.
Ишонч ва садоқат гуркирар унда -
Ҳижрон азоблари жудаям узок.

Оқибат безайди барча шаҳарин,
Меҳрдан яралган ҳар битта қишлоқ.
Аzon бошлаб берар эрта сахарин,
Инсонлар қалблари қор мисол оппоқ...

Юринг,
ўша ёққа кетақолайлик,
Мавхум дунёларда нима қиласиз?
2010

ИЛИНЖ

Уриши оламга тараған юрак,
Шаклини йўқотиб, бураған юрак,
Бедор кечалардан нур олган юрак
Қатра меҳрлардан яралған юрак,
Сени кўрсайди...

Ҳар куни ёд этиб, қалбинг шод этиб,
Ўзи-чи, дод этиб, ҳам фарёд этиб,
Лабга кулгу, лекин дил барбод этиб
Сўнгсиз ҳижронлардан эзилған юрак,
Зумга тинсайди...

Кўнгил илиқликка мойил бир дамда,
Орзулар тугамас экан одамда.
Ҳикматни қидириб ҳар бир қадамда
Оlam ҳавасларга бурканған юрак,
Йўлин топсайди...

Чап томоним сенга кўпроқ интизор,
Расмингга термулиш қилмаяпти кор.
Ҳар тонгда дуодан бўлиб умидвор,
Митти умидларга ўранған юрак
Илинж истайди...

Чоклари ситилған, кўркам зоҳири,
Менгаям аёнмас кўксимнинг сири.

Кўз тикиб, интиқиб, йиғлаб, охири
Ўзи ҳам соғинчга айланган юрак,
Висол қўмсайди...

Кўнглим нимталанган – шундан кулмайман,
Ё гуллаб кетмайман ва ё сўлмайман.
Сўнгти ойлар ичра,
нега билмайман –
Ярмини беҳосдан йўқотган юрак,
Ярмин тусайди...

Сен буларни билармикинсан?
2010

СЕНИНГ ФАСЛИНГ...

Сенинг фаслинг келди
Дерзандан бок,
Кўнглингдек оқ гулга ўралган олам.
Мен уни сендан ҳам кутгандим қўпроқ,
Балки Яратганга етибида нолам.

Сенинг фаслинг келди,
Қара, табиат
Безанмиш келинчак мисоли гўзал.
Аллоҳга шукр-ла, қиласман ният:
Бахтинг кўклам мисол гулласин тугал.

Сенинг фаслинг келди.
Диллар шод-хуррам,
Истаранг мисоли исимоқда кун.
Бойчечак гулининг юзларида нам -
Қор остида қолиб, бўлганди забун.

Сенинг фаслинг келди;
Мусаффо, нафис.
Тонгги ҳаволардан ютаман қониб.
Қалбимнинг тубида йил бўйи ётган,
Энг нозик туйгулар чиқар ийманиб.

Сенинг фаслинг келди.
Орзу-ҳаваслар
Энди азиз бошинг узра бўлар тож.
Имкони бўлса гар, топиб бир илож,
Шу баҳор баҳона юрагингни оч.

Нега жимсан?

2010

ЖИМСИЗ...

Жимсиз,
Дунё сокин,
Жимлик ҳукмрон,
Қулоққа кирмайди ўзга садолар.
Сукунатга ошно - айланмас забон,
Сизга етмас бўлди сўзсиз нидолар.

Жимсиз,
Қалбимда-чи, момақалдироқ,
Яшин ҳисларимга ўт ёқиб қўйган.
Фақат... тилим сокин, танамда титроқ,
Сабримнинг косаси лиммо-лим тўлган.

Жимсиз,
Индамайсиз,
Қийнаб одамни,
Сассиз ўтирибман, юрак ҳовучлаб,
Хўрсиниш ўчириб қўяди шамни,
Умидим қўлимда бўлмайди ушлаб.

Жимсиз,
Не синоат яшринган, айтинг ,
Гўё нурдан бўлган нозик вужудга?
Тақдир қанчалардан бери олмай тин,
Сизни учратишни қанчалар кутган.

Жимсиз,
Мен ҳам сиздек ўйларга толсан,
Мавҳум сирингизни, хўп, этмангиз фош.
Ногоҳ тушингизда йўқ бўлиб қолсан,
Асло кўзингиздан қалқимасин ёш.

Жимсиз, ухлаяпсиз ҳалиям балки,
Сизни уйғотишга бардош етмади.
2010

БИЛМАМ НИМА...

Билмам нима,
Сен томонга
хаёлимни буради,
“Топиб бер -, деб –

кувончимни”,
Ахволингни сўради.

Билмам нима,
Ҳисларимни
уйғотишни бошлади,
Куним нурсиз,
Тунларимни
бедор қилиб
Ташлади.

Ўша нарса
Бир зумгина
Нигоҳингни тутсайди,
Ўйим билан
Ўзимниям
бирга олиб кетсайди.

Билмам нима,
ғижимлайди
Чап тарафим
тинмасдан.
Қайсар жуда,
Тинч қўймайди,
зоримгаям
Кўнмасдан.

Билмам нима,
Орзу, ҳавас,
ниятларни тўлдирав,
Юзимга дам
ғам солади,
Дам беғубор кулдирав.

Билмам нима,
бир умрга
Мехрларинг қистайди,
Шу даврда сени фақат,
Хурсанд кўрмоқ истайди.

Билмам нима,
Ундамоқда
шеър ёзишга қалбимни.
Нима қиласай,
Керак сўзни
Тополмасам - айбимми?

Билмам нима,

Хижронга ёв –
Висолга-чи, муштарак.
Зир югурап,
Лек жойидан,
Силжимайди бу юрак.

Билмам нима,
Ёлвормоқда,
Пойларимга чўкиб зор,
Сўнг жимгина
Сен тарафга
Кўз тикади
Интизор.

Билмам нима –
Соғинчмикин?
2010

* * *

Яна уйқу келмас – хаёлим сенда,
Жимлигинг ўйласам, бузилар тинчим.
Мен каби ой кўқда бўзлаган тунда
Ичимни тимдалар тилсиз соғинчим.
Овозинг соғиниб, рақам тераман,
Кейин, ўчираман – уйготолмайман.
У ёқдан бу ёққа ўйчан юраман,
Хижрон дарёсини ҳеч кечолмайман.
Интиқиб, кўз тикиб, орзиқиб яшаш,
Менга одатга ҳам айланиб қолди.
Умидим нурини бергувчи қуёш,
Билмам, қаерларга кетиб йўқолди.
Кутаман,
Ютаман минг аламларни,
Кутиш онлари ҳам балки керакдир.
Дардимга сабабчи асли мана шу,
Кўксимда тинмаган хассос юракдир.
Сени ўйлайверсам, хотирим ҳам жам,
Сени ўйламасам, оғрийди дилим.
Сен - бедор тунимда ягона ҳамдам,
Сен - қалбим қуёши, нуримсан, гулим.

Яна уйқу келмас – хаёлим сенда,
Ичимни тимдалар тилсиз соғинчим...
2010

ҚАЕРДАДИР

Қаердадир нотинч кезар хаёлим,
Нимадир йўқотиб қўйгандек бежо.
Туманлардан боши гаранг иқболим,
Зиёни қидириб, қилас илтижо.

Қаердадир қисмат юлдузим порлар,
Гарчи кўзларимдан жудаям йироқ.
Билмадим, қачон у ўзига чорлар,
Билганим – охири қўринмас фироқ.

Қаердадир маъюс кезар дарбадар,
Меҳрсираб қолган ошуфта кўнглим.
Кимдандир кутганча соғинчли хабар,
Тақдир йўлларига термулмоқда жим.

Қаердадир баҳор гулларин очиб,
Йўлимга поёндоз этмоққа тайёр.
Минглаб қаҳратондан неча йил қочиб,
Умрим кўкламларга бўлган интизор.

Қаердадир мени излаб, интиқиб,
Баъзан ўйчан,
баъзан парвойи палак -
Баъзида сиқмаган жонини сиқиб,
Ҳадик ҳам соғинч-ла урап бир юрак.

Қаердадир, хаёл исканжасида,
Рухим соғинчларга кўмилиб қолди.
2010

СОҒИНГАН ДИЛ

Соғинган дил – қоронғу тундек,
Тонг отиши бунчалар йироқ.
Юзингиздан нур беринг жиндек,
Мен ичимга ёқайин чироқ.
Ўйлайвериб чарчайди юрак,
Меҳрларга ташна бўламан.
Хаёлларим бошда чирпирак,
Мажнунларга ошна бўламан.
Бедор рухим кезар дарбадар,
Борар жойин билмай тентирааб.
Зулмат ичра қидирад шуъла,
Тоқати тоқ юрас кунсираб.
Дард қулоғим қилмоқда гаранг,

Келтирмайди ҳижрон хушимга,
Ухлагани кўз юмсан аранг,
Қоқ сахролар кирар тушимга.
Ҳар бир оҳим кўнгулда яро,
Азобларим билмайди худуд
Аралашу қуралаш аро,
Шукрларким, бир умид мавжуд.
Яхшиямки сиз бор – кутаман,
Дийдорлашиш – гўзал онимни.
Ҳовучлаган куйи тутаман,
Ҳадиксираб қолган жонимни.

Соғинган дил – қоронғу тундек,
Тонг отиши бунчалар йироқ.
2010

КУТ МЕНИ

Кут мени,
Баҳорни қутганинг мисол,
Қалбингдан ниш уриб чиқсин бинафша.
Сабрнинг совғаси бўлгандан висол,
Табассум юзингни этсин нурафшон.

Кут мени,
қайтаман, ўзим-ла бирга,
Меҳрдан қўлимга олиб гулдаста.
Бехудуд шукронна айтиб тақдирга,
Келаман билдирамай, ёнингга аста.

Кут мени,
Ҳеч кимга дардинг сўйламай,
Кўз ёшинг яшириб, жимиб, интиқиб,
Чеккан азобларинг ҳечам ўйламай,
Паришон сочингдан рўмолча тўқиб.

Кут мени,
Ҳижроннинг туганмас, узун,
Уйқуни қувлаган тунлари ичра.
Фақат... нигоҳингни айлама маҳзун,
Совуқда қолмасин нурли истара.

Кут мени,
Кун қадар – қуёшни кутган,
Дараҳт уйғонишга кўзин тиккандек.
Полапон учишга азм этгандек,
Кўклам бодом куртакларин туккандек

Кут мени...

Соғинчим йўлимга сочиб боряпман,
Орзиқиб, кўнглимин очиб боряпман,
Минг йиллик қийноқдан қочиб боряпман,
Сабр қанотида учиб боряпман,
Бор-будимни олиб, кўчиб боряпман
Қалбингга.
Кут мени...
2010

ЮРАГИМ

Қийналади юрагим,
Ошиққанча сен томон,
Хаёл исканжасидан
чиқа олмай ўртанар.
Қиймаланди юрагим,
Ҳижронлардан шу замон
Ва... жимликнинг сасидан
Сокинликни ўрганар.
Тимдалайди юрагим
Ичларимни тинмасдан,
Кенг дунёни истайди,
Тор жойига сифмасдан.
Ўз ўрнида урмасдан,
Чиқиб юрса, қанийди.
Сендаги ярмисидан
Ахвол сўрса, қанийди.

Ийманади юрагим,
Айтолмайин гапини,
Ахир кимга очарди,
Дарди тўла қопини?
Хўрсинади, уф тортиб,
Ҳар бир олган нафасда.
Булбул ҳам сайролмайди
Тутқунликда – қафасда.

Индамайди юрагим -
Гунг бўлиш ҳавасмиди?
Ҳисларини оламга,
Жар солса, бўлмасмиди?
Тилин ютган; бир маром
Йўрғалайди бечора.
Балки сабр керакдир,
Йўқ бошқа йўл, начора.

Талпинади юрагим,
Сенга атаб борини.
Кўришгунча кун санар,
Фақат айтмас зорини.
Баъзан ўйларга чўмиб,
Ёролмасам кўксимни,
“Ёлғиз эканман”, дея
Гулим, асло ўксинма.

Асли, юрагим – сенсан,
Мехринг - хаёт риштаси,
Кўнглим боягин эгаси,
Эркаси, фариштаси.

Ҳеч қийналма, юрагим...
2010

КЎКСИМ ТЎЛА САБР

Кўксим тўла сабр, кўзимда умид,
Кунларим соғинчга айланиб қолди.
Ишим ўйларимдан тамоман яхлит,
Ўзимда тинч деган нарса йўқолди.

Ҳижрон сонияси менгзар йилларга,
Кутиш онларига сингиб кетаман.
Умримни бахшида этиб йўлларга,
Тоқатим тоғини қўлда тутаман.

Гоҳи дилга сифлас дўстнинг ҳазили,
Ёлғизлик қаърига тушгим келади.
Гоҳ қанот чиқариб, парвона бўлиб
Қуёш атрофида учгим келади.

Сабрим косасининг чегараси йўқ,
Юрагим кенгайиб бормоқда аста.
Қишлир жазирама, ёзларим совуқ,
Куз эса дардларим билан пайваста.

Кўклам куртакларда кўринганида
Сени эслайман-у, ўртанар қалбим.
Ҳаётнинг ғамгин, ҳам шодон онида,
Баҳорни... ва сени қўп кутган эдим.

Гулим – умрбодим, сўнгсиз муродим,
Нигоҳимни ўзинг билан олиб кет.

Билдирмай мен тараф ташла-ю, одим,
Тушларимга бир бор назар солиб кет.
2010

* * *

Яна янги ойни кўрдим-у кўкда,
Юрагим ўртаниб Сизни эсладим.
Ул ойдек қошлари камоним ҳамда
Жаннатдан нишона юзни эсладим.

Билмам, нелар мени ўйларга солган;
Нигоҳим осмонга қадалиб қолган.
Туннинг қаросидан рангини олган
Самимий бокувчи кўзни эсладим.

Булут беркитганда ҳилол суратин,
Билиб бўлмас экан унинг сийратин.
Хаёлларга чўмиб, бирпас олиб тин,
Ишва, карашма-ю нозни эсладим.

Шабъи зимистондан нурга элтгувчи,
Қалбнинг туб-тубига бориб етгувчи,
Дилимнинг торини билиб чертгувчи,
Сабодек майин, хуш сўзни эсладим

Зухро юлдузининг ажиб сехри бор,
Чехрада истара курган шахри бор,
Аллоҳ мукофоти – битмас меҳри бор,
Очиқкўнгил сарафрозни эсладим.

Янги ойни кўриб, баҳтдан пицирлаб,
Соғинчларга тўлиб, Сизни эсладим…
2010

СЕНДАН КЕТАМАН

Балки, бу соғинчнинг сўнгги лаҳзаси,
Балки дард номасин сўнг бор битаман.
Мана шу бўлса гар ишқинг лаҳжаси,
Бўлди!
Тугатаман!
Сендан кетаман!

Қалбимда қуёшли кўрмайсан бошқа,
Ширин сўзларимни ичга ютаман.

Ахир чегара бор сабр-бардошга,
Ёлворма,
Энди кеч,
Сендан кетаман.

Энди тунларинг ҳам ойсиз, юлдузсиз,
Нурсиз кўнглинг узра қолиб нетаман?
Изнисиз,
Индамай,
Гапирмай,
Сўзсиз,
Ортимга қарамай,
Сендан кетаман.

Энди ўйларим ҳам сендан йироқда,
Юрагимни ёлғиз қўлда тутаман.
Майли куйиб кетай оташ-фироқда,
Барибир, бутунлай
Сендан кетаман.

Орзу-ҳавасларинг сийлов ўзингга,
Тақдир йўлагидан якка ўтаман.
Қаршимдан чиқсанг ҳам,
Боқмай кўзингга,
Қайрилиб, мангуга
Сендан кетаман.
2010

ЮРАГИМ ОШИҚАР

Юрагим ошиқар сен томон,
Ярим тун –
Уйқу йўқ кўзимда.
Хижронинг юкини тортаман,
Дунёнинг азоби ўзимда.
Нимадир кўксимда типирлаб,
Софинчга айланган паллалар.
Ичимда меҳр-ла пицирлаб,
Мен сенга айтаман аллалар.
Оlamнинг ишидан бўш қолиб,
Интиқиб, орзиқиб кетган дам
Қанийди, ёнингга борволиб,
Юзингга термулиб ўтирам.
Дийдорга ташна бу кўнгилни,
Айт менга, нима деб овутай?
Оловга айланган бу дилни,
Сўйлагин, қандайин, совутай?

Соғиндим -
бошқа сўз келмайди,
Ўйлардан чарчаган хаёлга.
Юзим ҳам сенсиз ҳеч кулмайди,
Қай замон етказар висолга?
Қанақа бўлади баҳт ранги?
У қандай қофозга ўралган?
Эшитса бўларми жарангин?
Муҳташам уйми у қурилган?
Саволлар,
Саволлар, тинч қўймас,
Жавоби – яккашим – ўзингсан.
Тақдирда битганим, пешонам,
Умрбод дардкашим – ўзингсан.

Тинч ухла, сен учун мен бедор,
Нигоҳим тушингдан умидвор.

Юрагим ошикар сен томон,
Ярим тун,
Уйқу йўқ кўзимда...
2010

ЯХШИЯМ...

Яхшиям ҳижрон бор,
висолнинг қадри
Қуёш мисол азиз, тоғ қадар баланд.
Яхшиям, интиққан юраклар сатри,
Кетмайди диллардан, ўчирманг ҳарчанд.

Яхшиям, дардкашим қофоз ва қалам,
Соғинч каломини шеърга соламан.
Агар бир зумгина соғинмай қолсам,
Шубҳасиз, мен соқов бўлиб қоламан.

Яхшиям, хаёлим Сиз билан бирга,
Соядек изингиз қувлаб юради.
Ҳар онда шукrona айтиб тақдирга,
Ўйчан кўзингизга боқиб туради

Яхшиям, тун ҳолим эшитгувчиdir,
Гарчанд, бедорликка маҳкумdir кўзим.
Толе ана шудир, иқболим шудир,
Ойингиз ҳам ўзим, ўлдуз ҳам ўзим,

Яхшиям, Сиз борсиз, ҳаётим хурсанд,

Ахир бу кунларни қанчалар кутдим.
Сабодек майин ҳам наводек шўхчан
Овозингиз жуда соғиниб кетдим.
2010

ҚАЕРДАДИР ИҚБОЛ...

Қаердадир иқбол эгасин излаб,
Тополмай хавотир кезар дунёни.
Туганмас меҳрнинг конини қўзлаб,
Қидирап гулимни – меҳридарёни.

Қаердадир орзу орзиқиб, тўлиб,
Рўёби сарига учмоқ истайди.
Қанийди, чарх уриб, парвозлар қилиб,
Қанотида мени олиб кетсайди.

Қаердадир висол кўзи ниғорон,
Фироқ кунларини йиртиб боради.
Ялдо кечасидек узун зимистон
Ортидан субҳидам - тонгни қўради.

Қаердадир соғинч ичин кемириб,
Кезмокда дарбадар сўроқлаб ёрин.
Бедор тунлар узра ҳадсиз ўй суриб,
Қизғанар ойдан ҳам гўзал дилдорин.

Қаердадир баҳтнинг остонасида,
Бир қиз ўй суради интиқсанча жим.
Билмас у тақдирим кошонасида,
Кутганин соғиниб уни юрагим.
2010

МУЗ ТОҒ

Уммоннинг юзида қалқиган муз тоғ –
Армонли ҳислардан музлаб қолган мен.
Қуёшнинг меҳридан олганча сабоқ,
Он сайин, кун сайин эриб борамен.

Гарчанд бошим денгиз устида мағрур
Турса ҳам, яшириб олганим - танам
Залворли изтироб юкини олиб шу
Чеки йўқ сувликни кезар бетиним.

Дардим қолиб кетар,

Азоблар битар,
Энига ўсади аламнинг бўйи.
Кўксимда дарз аста қалбимни ситар,
Тугаб бораяпман мана шу кўйи.

Билмам, яшашимда нимадир ғоя,
Билиб, қасд қилмоқми ўзин жонига.
Кўзимнинг ёшидан яралган қоя
Балки қайтмоқ истар асли ҳолига.

Майли, оролгача бормасам етиб,
Майлига, шўр сувнинг захрини ютсам,
Розиман, буғланиб, учиб, сувланиб,
Зиёга талпиниб, йўқ бўлиб кетсам...
2010

ШУКРОНА

Тунги осмонимни безар янги ой,
Ичим тўлиб кетган яхши ниятга.
Орзу-ҳаваслардан қидириб чирой,
Рухим талпинади абадиятга.
Шукр, имонимдан иштибоҳ йироқ,
Гуноҳнинг залвори тортмас оёқдан.
Ҳар тонг дуо айтиб, оламан мароқ
Узокда чараклаб турган маёқдан.
Пешонам юлдузи ҳилолдек гўзал,
Яратган манглайим ёруғ яратган.
Ташаккур, мунавар тақидири азал
Юзимни туганмас нурга қаратган.
Гумроҳ хаёлларим кетган тарк этиб,
Табаррук мақсадлар безар қалбимни.
Ёруғлик дилимнинг тубига етиб,
Химмат туйғулари кезар қалбимни.
Кўнглимга эзгулик муродин ўраб,
Сув келса симириб, тоғни ёраман.
Қилган хатолар чун Ҳақдан авф сўраб,
Мангуликка қадам босиб бораман.

Тунгги осмонда-чи, кулар янги ой,
Беқиёс жамолин зўрға кўрсатиб...
2010

ҚАЛБИМ ТИМДАЛАНДИ...

Қалбим тимдаланди;

сизиб чиқар қон,
Ўйламам баҳт недир, нима ҳаловат.
Гарчи садоқатдан тутсам-да, қалқон,
Юрагимни тешиб кирди хиёнат.

Балки тунлар бедор, чашмлар тиниб,
Мен каби хижронда ёнмагандирсан.
Худога ёлвориб, сўраб, ўтиниб,
Дард ютиб, ютоқиб, қонмагандирсан.

Балки, соғинч ҳисси сенга бегона,
Изтироб каломи луғатингда йўқ.
Орзу-ҳавас бошда эмас парвона,
Фақат дуд; оловинг қолдирмаган чўғ.

Балки, ниятларим сенинг ҳудудинг,
Ҳатлаб ўтмагандир ҳатто бир бора.
Вафо умр мазмуни бўлган ҳаётда,
Саодат нелигин билсайдинг, зора.

Балки сен муҳтожи бўлган меҳрни,
Бериша олмади шеърим, сўзларим.
Ё, балки, кўмирга айланган дурни
Маржондек кўргандир гумроҳ қўзларим.

Балки, балки...лардан эзилган дилим,
Ўчирмоқ истайди кўксда доғимни.
Кўрасан, исбот ҳам этарман, балким,
Тешик юрак билан яшамоғимни.
2010

СИНФДОШЛАРИМ

Узок ўлкаларнинг бир чеккасида,
Кўзимда милтирас соғинч ёшларим.
Эски хотиралар исканжасида
Сизларни соғиндим, синфдошларим.

Оқ кўйлак,
қора шим,
қўлларда папка,
Тизилиб туардик тонглари сафга.
Сочилиб кетганмиз ҳамма тарафга –
Қачон кўришамиз, синфдошларим?

Тарих дарсларимиз – ювош муаллим,
Матем-чи, тушунмай, тинглар эдик жим.

Сизлар менинг ортда қолган ёшлигим,
Умримнинг парчаси – синфдошларим.

Минг бор аразлашиб, минг бор ярашиб,
Танаффусда кулгу гаплар улашиб,
Парталар устида юрган курашиб,
Ажралмас дўстларим - синфдошларим.

“Ким ўзар” бўларди ҳар битта фанда,
Тошқин дарё эдик – тошар ўзандан.
Бугун, майли, ортда қолай – ўшанда,
Изингиз кўрадим, синфдошларим.

Йиллар ўтган сайин ошаркан кадр,
У онлар қайтариб бўлмас тухфадир.
Ғала-ғовур синф эсингиздадир?
Шўхлигим қўмсадим, синфдошларим.

Эслаб ўтирибман, эгиб бошларим,
Билмам, нега, сизсиз кечар тушларим.
Шу кеча, дардларим айтмай биронга,
Сизларни соғиндим, синфдошларим.

Жудаям соғидим синфдошларим...
2010

ХАЙРЛАШУВ

Қанчалардан бери кутганим,
Юракни қўш қўлда тутганим,
Гуллаганим - чаманим маним
Баҳор мени кетмоқда ташлаб.

Бахт – мен, дедим,
Бахтиёр эдим,
Тугамасдек ташлардим одим,
Мана, энди, ўтирибман жим,
Кетар баҳор, кўнглимни ғашлаб.

Кипригимни ивитар ёмғир,
Пешонамни ювади тақдир.
Сўнгигача яшириб бир сир,
Кетар баҳор кўзларим ёшлаб.

Кунлар сайин бўлиб бегона,
Тушунмайин қалби адони,
Ўзи билан олиб сабони,

Кетар баҳор дардимни бошлаб.

Орзу вайрон,
умидлар маҳзун,
Дилга солиб ечилемас тугун,
Тарк этмоқда баҳорим бугун,
Қўлларида армоним ушлаб.
2010

ДАРД

Юрагимда бир тугун,
Негадир ечолмайман.
Ичимдаги дардимни
Ҳеч кимга очолмайман,
Ечимга зор ҳолимни,
Айта олсайдим зора,
Қалбим чиқиб зиёга,
Қийналмасди бечора.
Атрофимда минг одам –
Арзигулик сўйласам.
Нима қиласай, ўзнимас,
Ўзгаларни ўйласам.
Дўстларим кўп,
барчасин,
Зиёди бор, ками бор.
Ўзларига етгулик,
Ташвиши-ю, ғами бор.
Бир тугуним мингтага
Бўлишимдан не фойда?
Яххиси, сақлай сирим,
Ҳеч ким билмаган жойда.
Дилим туби чангальзор,
Адашасиз кирсангиз.
Синоатим интизор,
Дардкаш кутар билсангиз.
Чиқаришга йўқ хоҳиш;
Кўксим қурғур қийнайди.
Тўғри келган одамга,
Айтишга кўз қиймайди.
Ҳассос юрак,
қон юрак,
Кўкни тутар фарёди.
Чигалларга кон юрак,
Ягонадир дунёда.

Чап кўксимда бир тугун,

Ҳеч кимга очолмайман...
2010

КЎЗЛАРИМГА КЕЛМАЯПТИ ЁШ

Кўзларимга келмаяпти ёш,
Гарчи ичим йифламоқда зор.
Хўнграмоққа етмайди бардош,
Рухим заиф, танам bemадор.
Дардим бисёр,
Аlam бемеъёр,
Қанча гапни қўнглимга олдим.
Орзуларга ўралиб такрор,
Армонларга айланиб қолдим.

Кўзларимга келмаяпти ёш -
Ҳам тилимга чиқмайди оҳим,
Шайтонларга бўлганман йўлдош -
Авфин кутар қанча гуноҳим.
Ҳақдан сўраб асл паноҳим,
Тунлар ўтар - қўлим дуода
“Севгандардан қилгин, илоҳим,
Қалбсиз ўтмай ёруғ дунёда.”

Кўзларимга келмаяпти ёш –
Дил тубида вулқон қайнайди.
Гарчанд юзда кулса-да қуёш,
Қоронғулик кўксим қийнайди.
Ғижимлади,
Ўртар,
Тирнайди,
Амалини топмаган ўйлар.
Хаёлларим сарҳад билмайди.
Ҳавас тоғи кўкларни бўйлар.

Кўзларимга келмаяпти ёш -
Ҳаловатин излайди юрак.
Тополмайин ўзига сирдош,
Осмонларни кўзлади юрак.
Орзиқканча бўзлади юрак,
Қийноқларни сезмайди юрак,
Имонимдан зиё ахтариб,
Умидини узмайди юрак.

Кўзларимга келмаса-да ёш,
Ичим дарё бўлиб улгурган...
2010

ҚУШ ТИЛИДАН

Саботми?

Йўқ, менга насиб этмаган,
Нафсим бошим ейди - ўзимга душман.
Кузда шериклар-ла учиб кетмаган,
Жонини ўйлаган жонсарак қушман.

Номимни ўзим ҳам билмайман ҳатто,
Ҳолимга монанд от қўяман, баъзан.
Қилган ишим тўғри – кўринмас хато,
Ўзим турган шохни ўяман баъзан.

Читтакман - туролмам, сўзим айтмасам,
Думим ликиллатиб сақлайман жоним.
Не қиласай, шусиз бир куним ўтмаса,
Инимда кўз тикар полапон, хоним.

Тўтиман, ўз тилим унутиб буткул,
Ўзгалар нутқига айлайман ҳавас.
Тўғри-да, шу билан ечилар мушкул –
Вақтида дон-сувим ичиб, есам бас.

Чумчуқман – чақимчи,
Касбим ёқади,
Ҳақми у, ноҳақми, асло қилмас фарқ.
Томирда ҳасадгўй қони оқади,
Истаган ғанимни чўқтираман ғарқ.

Сорман – вақтин пойлаб, қулай замонда
Бечора жўжага чангалин солган.
Кайфу сафога бой ёруғ жаҳонда,
Тайёрга айёрглик наслдан қолган.

Беозор қушчаман – мусичадирман,
Не бўлар атрофда қизиқмас менга,
Оlamда бенаво,
бесўз тақдирман,
Сен менга тегма ва тегмайман сенга.

Ният қилган эдим, бўлиб қалдирғоч
Қут ва баракани элга улашган.
Аччиқ ҳақиқатдир: ҳақ учун хирож –
Думимни илонлар узиб олишган.

Бургут бўлмоқчийдим - ёзмаган экан,

Манглайга.
Нима ҳам қиласардим, ё Раб,
Қанот қирқиқ, тумшук боғланган маҳкам,
Турибман жарликда, осмонга қараб.

Катта бўлсам, орзум булбуллар эди,
Чаманлар маконим, шубҳасиз, дердим.
Энди забон йиглар, наволар ўлган,
Гулимни йўқотдим, гулзорим бердим.

Иссиқсевар қушман, кетаман кузда,
Кўклам ортга.
Йўқ ҳеч ИН деган туйфу,
Хавфни сезсан, қарши чиқмайин тезда,
Қочаман,
Учаман -
Энг тўғри йўл шу.

Саботми?
Йўқ, менга насиб этмаган...
2010

УМИД

Қалбим тун қўйнидан қидирар зиё,
Умидга ғарқ бўлган бедор кўзларим.
Умрим зулматлардан яралган гўё,
Нурдан бебаҳрадек айтган сўзларим.
Қоронғу осмоннинг сарҳадларида,
Ой эди, кутганим – яккаш илинжим.
Мана, кўз тикканча кундан нарида,
Ёруғлик қидириб, ўтирибман жим.
Ул ёғду – сустлашиб қолган имоним,
Зимистон – ортимдан эргашган гуноҳ.
Хатолар тинмасдан ёқади жоним,
Барига Аллоҳдан сўрайман паноҳ.
Тонг яқин,
Кўнглим ҳам сезиб турибди,
Ғафлат уйқулари менга бегона.
Танамда нимадир кезиб юрибди,
Орзу-ҳавасларим бошда парвона.
Гарчанд бугунларим мавҳум ўтса-да,
Эртам тонгги шабнам қадар жилвагар.
Қайдадир, эзгулик остонасида,
Яхши амалларим тугмоқдадир зар.

Қалбим тун қўйнидан қидирар зиё...

2010

ЎСМА СУВИ КИРИБ...

Ўсма суви кириб кўз ачишмаган,
Қулоклари райҳон висолига зор.
Сочини орқага майдада сочмаган,
Сурмани сурмаган, билмаганлар бор.
Улар нени ўйлар, нималар излар?
Қоши қораймасдан бўянган қизлар.

Кўзгавҳар тик караб, файзин йўқотган,
Билмайсиз, бормикин юзда кулгучи.
Гулзорда жилмайиб, очилиб ётган
Гулларни кўрса ҳам, олмайди қучиб.
Юзига истара тафти бегона,
Аслий гўзаллиги йиғлаган қизлар.

Овози йигитлар овозин тутар,
Шараклаб кулишар жамоат жойда.
Ўзидан бошқани буткул унutar,
Гўё санайдилар ўзларин ойда.
Барчага ер макон, бўлинг ҳокисор,
Кўкларга саёхат айлаган қизлар.

Миллийлик жудаям ноёб топилма,
Ҳар битта гапида бўзлайди тили.
Ибо ҳарорати ҳеч таъсир қилмас,
Зоҳири рангидек эмас ботини.
Диллари заъфарон, қалблари қашшоқ,
Болдек баҳтларини боғлаган қизлар.

Йўқ-ку, райҳонингиз қулоғингизда,
Ўзбегим ҳурлари, қаердасизлар?
Тушдингизми ёки замон изидан
Атлас жилосини унуган қизлар!
2010

ЁМФИР ШИВАЛАЙДИ

Ёмғир шивалайди,
Сўнгсиз сукунат,
Асрдек туюлар ҳар ўтган оним.
Дардларим кимгадир айтмоғим фурсат –
Сассизлик ўймоқда тилинган жоним.

Ёмғир томмоқда-ю,
қалбим ёнмоқда,
Томчилар оташни сўндира олмас.
Танам рухим азобидан тонмоқда,
Туби йўқ жимликка асаб чидолмас.

Ёмғир билдирамайди,
кўзимдан зўрга чиқа бошлиётган
аламли ёшим.
Балки у синамоқ истаб қолгандир,
Тугаб бораётган метин бардошим.

Ёмғир юзларимда қолади тўхтаб,
Сочим ивиб кетган – парвоим палак,
Қибласин йўқотган дервешга ўхшаб,
Уриш-урмасликни билмайди юрак.

Ёмғир, тиним билмас,
Ёғаверади,
Фасллар алмашар, ўтади йиллар.
Осмон ўз сувини соғаверади,
Айро тушганида қўшалоқ йўллар.

Маъюс термуламан,
Тун билан бирга,
Хаёлим ёмғирга қўшилиб кетди...
2010

ТУН ЎТМОҚДА

Тун ўтмоқда; имиллайди вақт,
Қалб бедорлик қўшиғин куйлар.
Қаердадир кутиб яшар баҳт
Ечимини топмаган ўйлар.
Кетар хаёл осмонга учиб,
Гоҳ зулматга бўламан таслим.
Тушларимда ерларни қучиб,
Сўнг ўнгимда топаман аслим.
Уйғоқманми, ухлаганманми,
Билолмайман; бошларим гаранг.
Аламлардан ёнган танамни,
Умид ушлаб турибди аранг.

Тун ўтмоқда,
Чиқиллар соат,
Милларида умрим тортқилаб.
Ҳеч нарсага этмай итоат,

Баъзан уриб, баъзида силаб.
Барчасига бу юрак чидар,
Ортиб борар ортига ғамни.
Бўлса зулматлар ҳаминқадар,
Шунча ёрқин ёқади шамни
Чарчамайди,
Шукр,
Уради,
Ҳақ белгилаб берган онгача,
Ҳовучимда даврон суради,
Балки йиллар,
Балки тонггача.

Тун ўтмоқда,
Ўтмоқда ҳаёт,
Зимиstonдан зиёни излаб.
Сақлаяпман муштумдек жоним,
Кимни сенлаб, кимнидир сизлаб.
Имоним-чи, ориқлаб кетган,
Нур қидирап тунда тентираб.
Билмам, қанча кечалар ўтган,
Қўлларимни манглайга тираб.

Тун ўтмоқда,
Субҳидам яқин,
Қуёшларни соғиниб кетдим...
2010

СЎРОВ

Куннинг юзи кулар –
Юрагим хафа,
Офтоб чараклайди –
Менда зим-зиё.
Инсон қадри ерга урилган даъфа,
Қоронғу кўринар кўзимга дунё.

Не сабаб яхшилик гуллари сўлиқ,
Залолат томири кетмоқда ўсиб?
Ҳасаднинг меваси етилиб бўлиқ,
Қуёшнинг нурини олади тўсиб?

Не учун имоннинг чароғон нури
Умримиз йўлинни ёритмай қўйган?
Ҳаётнинг безаги - инсоф шуури,
Жаҳолат ўтида ёнмайин куйган.

Нега эзгуликнинг умри мухтасар?
Меҳрнинг кулбаси мукаммал эмас?
Мозийга зумга-да, этмаймиз сафар,
Зиёли инсонга қилмаймиз ҳавас?

Саволлар, саволлар...
Топмайди ечим,
Иложсиз, қоғозга сўйлайман дардим.
Имкони бўлсайди, ўзимдан кечиб,
Мангулик бағрига сингиб кетардим.

Куннинг юзи кулар,
Менда зим-зиё...
2010

КЎНГЛИМ АЙТАР...

*Мажнун айтар, менга даво керакмас...
(Кўшиқдан)*

Кўнглим айтар, менга дармон керакмас,
Ишқдан пайдо бўлган армон керакмас.
Изтироблар макон қурган юракка,
Туйгулардан ўзга фармон керакмас.

Ўзга юртда минг тенг бўлсин шерларга,
Ошна бўлсин, ўртоқ бўлсин зўрларга,
Ўз забонин қадрин урса ерларга,
Сўзи чечан, тили бийрон керакмас.

Ортдан фийбат қилиб ўнгим, сўлимни,
Яхши кунда тутиб хотам қўлимни,
Кулфатимда ёлғизлатса йўлимни,
Қадрдон-у, дўст-у, ёрон керакмас.

Майли безаб турсин сўнгсиз назокат,
Нур таратсин юзларидан нафосат,
Бўлмас эрса қалқон унга садоқат,
Менга ундей оромижон керакмас.

Эътиқодин сақласа тор қафасда,
Жаннат сайрин қилмас орзу-ҳавасда,
Ҳақни гар ёд олмаса ҳар нафасда,
Зоҳир зангин, ботин вайрон керакмас.

Кибр-ҳаво осмон қилиб ташласа,
Манманликни иззат дея бошласа,

Мискинларнинг қўзларини ёшласа,
Дилга риё каби қалқон керакмас.

Умрим ташкил бўлса факат озордан,
Келмас бўлсам эрта-ю кеч бозордан,
Гулмас, тикон ўсиб чиқса мозордан,
Ортимдан ҳеч оху-фигон керакмас.

Севмас бўлсам,
Севилмасам,
Кулмасам,
Мухаббатга, завқ-у, шавққа тўлмасам,
Тақдиримдан рози бўлиб ўлмасам,
Ҳаёт нима, ёруғ жаҳон керакмас.
2010

БАХТ ОСТОНАСИ

Яна сассизликка бўламан ошно,
Яна варақланар умрим китоби.
Тонгдан умид қилиб озгина рўшно,
Сатрга айланар қалбим хитоби.
Зулмат хонам узра сукунат кезар,
Туннинг дарпардаси тўсган оламни
Мавҳум қоронгилик бағримни эзар,
Хиргойи қиласман соғинч ноламни.
Бир ёниб, бир ўчган юлдузлар мисол,
Мехр илинжида ўртар юрагим.
Намланган кипригим юмганча хиёл,
Ичимга дардларим ютмоқдаман жим.
Кўнглим тимдаланган – лек безар ишонч,
Орзу-ниятларим кулар дам-бадам
Биламан, қайдадир улашиб қувонч,
Мен томон келмоқда нурли субҳидам.
Қуёшни кўришга орзиқиб интиқ,
Тўлган, кутиб-кутиб, дил паймонаси
Нур, асли, қидириб топганим – мантиқ,
Шу тонг - тақдир учун баҳт остонаси.
2010

ЙЎЛЛАР

Чархпалак мисоли тўхтамас ҳаёт,
Сувдек тарқалади бошимдан ўйлар.
Қадамлаб, тарихим этганимда ёд,
Бугуним, эртамни ютмоқда йўллар.

Симёғоч кетидан симёғоч келар,
Сўқмоғу, адирлар ортимдан елар,
Далалар ўрмонга алмашаверар –
Умримни опичиб ўтмоқда йўллар.

Бир ташвиш битар-у, яна муаммо,
Ёруғ олам ғами тугамас асло.
Манзилим қай томон биламан, аммо,
Билмам, қай томонга кетмоқда йўллар.

Кўзим мудроқ босиб,
Бирдан уйғониб,
Ичим ғалат бўлар, тушга ишониб.
Келажак бахтимдек қизариб-ёниб,
Қуёш-ла уфқларга ботмоқда йўллар

Тонг отар, кун ботар – улғаяди дил,
Орзу-ҳавасларга ошуфта кўнгил ,
Қалб айтар: “Тақдирга не ёзса, кўнгил”
Манглайга неларни битмоқда йўллар?

Мени яна кутмоқда қанча йўллар?

2010

Бристол-Лондон

КЎЗ ТИКИШ

Йўллар йироқ,
Истаклар олис,
Манзил узоқ - қачон етаман?
Гарчанд қалб оқ, ниятлар холис,
Минг йилларки, бахтни кутаман.
Шам ёқсаям ёришмас ичим,
Йилларга teng ҳар ўтган оним.
Дард енгани етмайди кучим,
Иқбол қачон бўлар меҳмоним?
Бошим гаранг – хаёл қайнайди,
Ҳаловатим мисоли сароб.
Тинчлик бермай рухим қийнайди,
Саодатга интилган азоб.
Пешонамда битилган ёзув,
Балки, нурин сочар фалакда.
Фақат шу он ярадор орзу,
Толе мудраб турар юракда.
Кун келади, қущдек учаман,
Бахтдан қанот ясад ўзимга.

Эзгуликнинг тоғин қучаман,
Жаннат рангин олиб кўзимга.

Ҳозирча-чи, йўлдаман ҳамон,
Манзил йироқ
Кўзларим гирён...
2010,
Лондон-Ноттингем

СОФИНЧ ЮРАГИМНИ...

Софинч юрагимни ватан айлаган,
Умид кўкрагимдан топгандир қўним.
Меҳрга ташна қалб ҳечам қонмаган,
Тунлари йил санаб, отмагай куним.
Ҳафта хаёлимда асрларга teng,
Ойлар минг фаслга татувчи фурсат.
Тақдир манглайимни этганмикан кенг,
Ё, Раб, пешонамнинг ёзигин қўрсат!
Кўрсат,
Кимларга мен қиласман ҳавас?
Қаерда ҳасадга дучор бўламан?
Савобим гуноҳга керлармикан бас?
Қай замон гуллайман, қачон сўламан?
... Жавобсиз саволлар ҳамхонам менинг,
Билганим – умр бу имтиҳон-хатар.
Гарчи бугун олам ғамхонам менинг,
Эртам зиёларга бурканиб кетар.
Беҳисоб ўйларим – сўнгсиз ўйларим,
Туганмас йўлимдек сиқар жонимни.
Осмонларга етиб кетар бўйларим,
Ҳақ бутун этса гар ним имонимни.

Билмам, не сабабдан тинчим эгаллаб,
Софинч юрагимни ватан айлаган.
2010,
Ноттингем-Лондон

БЕДОРЛИК

Бедорликка ошино кўнгил,
Тун қўйнидан излайди шуъла.
Тополмайин қийналади дил,
Кўксим эзар мунгли ашула.
Ўтирибман,
Сассиз, садосиз,

Кутиб ногоҳ келар зиёни.
Ичимдаги дардим – адосиз –
Тор деб билар шу кенг дунёни.
Хўрсинаман,
Ёғдуни истаб,
Хонам кезар зулмат шарпаси.
Нур қидирган хаёлим қистаб,
Нола қилар юрак зарбаси.
Соғинчларга тўлган танамни,
Қўяримга жой бергин, Худо.
Қуёшларга кўмиб оламни,
Ҳисларимдан этмагин жудо.
Ёруғликка интилиб ўсдим,
Дуолардан топиб паноҳим.
Ўзим ҳақ, деб,
Ўзгани тўсдим,
Энди авфин кутар гуноҳим.
Англайпман қанча хатоим,
Тонгга қадам қўйганим сари.
Жаҳолатдан асра, Худойим,
Бир беғубор гўдак сингари.
Ўзинг энди рост йўлга бошла,
Йўлиқтирмай ғамга, балога.
Ичларимни тўлдириб ташла
Ёруғликка, нурга, зиёга...
2010

ЎТДИ ФУРСАТ....

Ўтди қанча адоксиз ойлар,
Бахт ортидан ғамлар эргашиб.
Бошларимни тинч қўймас ўйлар -
Тушларимда, хатто, тергашиб.

Ўтди фасл: кўкламлар хазон,
Барг ўрнида ястанади қор.
Ҳижронларни тортолмас мезон,
Сўзим танқис, шеърларим бекор.

Ўтди йил ҳам, тортиб комига,
Аламларга тўлган бир ёшим.
Қалбим тушиб ҳислар домига,
Эриб кетди метин бардошим.

Ўтмоқдадир олиб минг шиддат,
Асрларга ўранган сабот.
Икки эшик ўлчовчи муддат

Оддий қилиб, аталар “ҳаёт”.
Ўтди қанча гаплар ўртада,
Барисини ичимга ютдим.
Гарчи дардим эски бўлса-да,
Ҳамма нарса ўзгариб кетди.

Ўзгармади фақат масофа...
2010

БИР ҚИЗ КЕЗАР

Бир қиз кезар ёлғиз дунёни,
Қадам ташлаб секин, оҳиста.
Кеча кўрган ажиб рўёни
Ўз-ўзига пичирлаб аста.

Бир қиз кезар,
Ўрмонлар қирлар,
Орқасидан юрар эргашиб.
Оқ орзулар, ҳаваслар, сирлар,
Теграсига олган минганиш.

Бир қиз кезар,
оёғи яланг,
Ҳарир либос қалбидек нафис.
Одимлайди тақдирда аранг -
Майсаларда қолиб кетар из.

Бир қиз кезар,
Хаёлга чўмиб,
Узокларга термулганча жим.
Ҳам ўзини гулларга кўмиб,
Яратгандан сўрайди тўзим.

Бир қиз кезар,
Қўлида тутиб
Авайлаган нозик юрагин
Минг йилларки бахтини кутиб,
Излаб борар яккаш керагин.

Бир қиз кезар,
хаёл паришон,
Ҳам бошида чечакдан чамбар.
2010

ЙИҒЛАНГ...

Йифламоқ – тавбадир,
Йифламоқ алам,
Кўз ёш – тазаррудан яралган чашма.
Қувончми, шодликми, қайғуми ё ғам,
Одам зоти азал йифига ташна.
Йифланг,
Армон ҳечам раҳна солмасин,
Ташқари чиқариб бор ғуборларни,
Йифланг,
Кипригингиз қуриб қолмасин,
Эслаб, надомату, афсус, зорларни.
Йифланг, ўқсиб-ўқсиб,
Тавбалар айлаб,
Гуноҳлар тўкилиб кетгунга қадар.
Пушаймонлик ҳиссин қўнгилга жойлаб,
Дуо ижобатга етгунга қадар
Йифланг,
Йиглайверинг,
Қадрингиз сабаб,
Қимматингиз ерга урилгани чун.
Милён йўлга кириб,
Адолат сўраб,
Ҳақдан паноҳ топиб олганингиз кун
Йифланг,
Тўйиб-тўйиб, майли, олмай тин,
Юқдан ҳоли бўлиб қолгунча гардан.
Яратган умримиз ҳоли айласин,
Йифлашни билмаган бағритошлардан.
Йифланг,
Кўз ёшига тўлиб кетсин қалб,
Кўнгил дунёсига ёйилсин беҳад.
Титрасин авфларни сўрагувчи лаб,
Рухингиз ўшанда оларкан роҳат.
Йифланг,
Бошингизни қўйиб саждага,
Ниятни пок этиб, маъзурлар айтиб,
Яхшига ёндашиб, ёмондан қайтиб,
Кўз тикиб Аллоҳдан келар муждага,
Йифланг,
Бағрингизга тўлганида қон,
Зиёга интилиш тўхтагани он,
Ғалат талвасани туйганида жон,
Чорасиз қолганда бегуноҳ инсон,
Разолатга ботиб қолганда жаҳон,
Виждан қийноқлардан чекканда фифон,
Инсоф йироқларда кезганда сарсон,
Эътиқод сотилса сувдан ҳам арzon,

Адолат бўзласа йўлда беимкон,
Ғуборга ошино бўлганда имон,
Йифланг,
Титраб йифланг,
Ич-ичдан йифланг...

Ажаб, йиғингизни тўхтатган замон,
Ажиб бир енгиллик тортар экан дил...
2010

САРҲИСОБ ФАСЛИ

Умр сарҳисоби – бу менинг фаслим,
Маҳзунлик – кўнглимнинг иккинчи номи.
Япроқлар – бу ҳаёт ўткинчи асли,
Куз – ҳассос қалбимнинг иккинчи номи.

Умрим дафтарини бир-бир вараклаб,
Чуқур хаёлларга чўмган онимда,
Орзулар манзилин тинмай сўроқлаб,
Армоним умид-ла тураг ёнимда.

Маҳзун кайфиятнинг ижроқисиман,
Кўнглим куйин чалар, дилда изтироб.
Ичимга қайдандир тўлгандир туман,
Мавҳумлик қийноқдир,
Мавҳумлик азоб.

Барглар тўкилади дарддек сарғайиб,
Ҳар тушган япроқда битта куним бор.
Дараҳтлар яланғоч қолар мунғайиб,
Бешафқат бу вактдан олар хуним бор.

Қадрим баъзан қиммат, баъзида арzon,
Оқар сувдек ўтар вужудимда қон.
Бу фасл – имоним солинган мезон,
Бу фасл – охират учун имтиҳон.
2010

ЮРАК

*“Бир куни, бир куни худо хоҳласа,
Мен баҳтли бўламан, ишонаверинг”
(Марям)*

Бир кун тунларимни ҳижрон тарк этар,

Орзу-ю ҳаваслар қўлимдан тутар,
Армонлар тутундек учар-у, кетар,
Мен бахтли бўламан, ишонаверинг...

Бир кун кузим баҳорларга айланар,
Саодат тақдирга элчи сайланар ,
Бармоқларга беш жуфт бармоқ бойланар,
Мен бахтли бўламан, ишонаверинг...

Бир кун қалбим тўлиб зиёга, нурга,
Имон олиб кетар кўк-Кўхинурга,
Сўнг ҳамроҳ бўламан фаришта, ҳурга,
Мен бахтли бўламан, ишонаверинг...

Бир кун ҳаловатни ҳис қилиб чиндан,
Пичирлаб дуолар узоқ узундан,
Янги ой осмонда жилмайган тунда,
Мен бахтли бўламан, ишонаверинг...

Бир кун ёлғиз ўтмас беуйку кечам,
Сўнгсиз саволларим топади ечим,
Дилимда бунинг чун шубҳам йўқ ҳечам,
Мен бахтли бўламан, ишонаверинг...

Бир кун хурсанд қилиб онаизорим,
Отамга тутганда умримда борим,
Яратганга етса оҳим-у, зорим,
Мен бахтли бўламан, ишонаверинг...

Бир кун иқбол қулиб кутиб турибди,
Қуёш, юзларимга нурин бурибди,
Бахт мени ёнимда излаб юрибди,
Мен бахтли бўламан, ишонаверинг...

Бир куни забт этиб мен қалб саройини,
Гулларга тўлдириб босган пойини,
Ёнимга олганча фалак ойини,
Мен бахтли бўламан, ишонаверинг...

Бир кун кулбам сари келса дўстларим,
Майли, бўлса ҳамки каму кўстларим,
Имондан ярақлаб турса устларим,
Мен бахтли бўламан, ишонаверинг...

Бир кун ғам-ғуссага тўлганда олам,
Тошиб кетса ҳамки сабр пиёлам,
Душманим роҳатин кўрмоқ учун ҳам,
Мен бахтли бўламан, ишонаверинг...

Ҳаққа шукроналар айтиб, айлаб ёд,
Меҳрим ноласидан этганда ижод,
Қовурғам қисмини топганимда шод,
Мен баҳтли бўламан, ишонаверинг...

Хуш тушни ўнгимда кўрганим дамда,
Қисматим завқ-шавқдан этганда ханда,
Шукр айтиб Аллоҳга ҳар бир қадамда,
Мен баҳтли бўламан, ишонаверинг...

Ҳаётдан чинакам топганда маъно,
Ғулғула солмаса кўнгилга фано,
Ёлғон дунёларга ишонманг, аммо
Мен баҳтли бўламан, ишонаверинг...

Кўзимдан ғам сабаб ёшлар оқмаса,
Йўлдошим ишончим ҳар он оқласа,
Баҳтли бўлишимга, худо хоҳласа,
Ишонинг,
Ишонинг,
Ишонаверинг!
2010

ТОНГНИ ҚАРШИЛАБ

Залворли тун ўтди,
Зиёлар яқин,
Завқ олдим аzonни – бонгни қаршилаб.
Қуёшнинг илк нурин кутиб, олиб тин,
Аллоҳга шукр айтдим, тонгни қаршилаб.

Субҳидам сабоси юзга уради,
Табиат эркалар соchlарим силаб.
Ичим жимирлатиб недир юради,
Бир ажиб ҳис туйдим, тонгни қаршилаб.

Кўз тутиб, йўл қараб, жимиб, интизор,
Интиқиб нигорон кунга интилиб
Бошдан кечирганим – аламли бедор
Тунларни унутдим, тонгни қаршилаб...

Ўн беш қора бўлса, ўн беши оқдир,
Ғамлар эсдан чиқди, жилмайиб, қулиб.
Энди қалбдан қоронғулик йироқдир,
Зулматни кузатдим, тонгни қаршилаб.
2010

ЮРАГИМГА КЕЛАСИЗМИ

Дилда ҳавас ниши урса,
Сиз тарафга йўлим бурсам,
Эшикларим очик турса,
Юрагимга келасизми?

Баҳор қилиб хазон кузни,
Олиб қочиб аста ўзни
Билинтирмай буриб юзни,
Хиёлгина куласизми?

Қорда яхлаб қаҳратонда
Кўклам шабнам бўлиб тонгда,
Қовжирасам саратонда,
Сиз ҳам бирга сўласизми?

Қарашлар-ла ўйиб-ўйиб
Киприкларда тифсиз сўйиб,
Рад жавобин бериб қўйиб,
Кейин ўйга толасизми?

Эсмаса гар саболарим,
Етмас эрса нидоларим,
Эсдан чиқиб садоларим,
Ўзга куйни чаласизми?

Чарчаб кетдим кутиб-кутиб,
Умид эмас, ғамни ютиб,
Ёнгинамдан ўтиб кетиб,
Сўнгра баҳтга тўласизми?

Қўшиғингиз сози учун,
Кўнглингизнинг рози учун,
Карам, ишва, нози учун
Қалбим берсам, оласизми?

Висолда ҳам, фироқдаям,
Алам-қайғу, мароқдаям,
Яқин ҳамда йироқдаям,
Чидаб бирга қоласизми?

Эшикларим очик турса,
Юрагимга келасизми?
2010

* * *

Битмас ўйларимга ёмғир чоҳ қазир,
Узокларга кетиб қолар хаёлим.
Булутлар зиёни қилишган асир,
Майда томчиларга айланар жоним.

Ҳар бир донасига ҳижрон қўшилган –
Висол умидини ташлаб кетмаган.
Ҳар бир донасига армон қўшилган –
Азалдан орзуга инсон етмаган.

Бир улкан шаршара – жудаям ажиб –
Сабринг соҳили ҳаддан ошмоқда.
Барча ғуборлар-у, чангни опичиб,
Осмоннинг чашмаси ерга тушмоқда.

Кейин...

Соғинчлар ҳам ёшга айланиб,
Ёғинга ҳамоҳанг томчилар бир-бир.
Нозик ҳисларимни танимай-таниб,
Қанча сувлар кечди бечора тақдир.
Фалак ва заминни боғласа сувлар
Дийдорга юракнинг келади рашки.
Недандир чанқаган дилим ҳувиллар,
Ёмғирлар – соғинган қалбимнинг ашки...
2010

КЎЗЛАРИНГИЗ...

“Кўзларингиз чиройли экан...”
(Марям)

Гарчи зулмат – қора тундаям,
Ўсма, сурма қўйманг, шундаям,
Юминг, майли, ёпилгандаям,
Кўзларингиз чиройли экан.

Нигоҳингиз майли опқочинг,
Майли кунда бир бора очинг,
Майлига, хўп, захрингиз сочинг,
Кўзларингиз чиройли экан.

Қоқилмасн мужгонлар бир дам,
Розидирман, айтмангиз сўз ҳам,
Ана, қаранг ойнага сиз ҳам,

Кўзларингиз чиройли экан.

Гўзалликдир дилларга армон,
Қараб қўйиш сизга муаммо,
Негалигин билмадим, аммо
Кўзларингиз чиройли экан.

Айтмайсизми чашмингиз сирин,
Ташламайсиз ҳаттоки қирин,
Ортда қолар Лайли-ю, Ширин,
Кўзларингиз чиройли экан.

Азоблаш-ку, сизга оддий ҳол,
Ҳатто ҳазил келади малол,
Қошингиз-чи, кўқдаги ҳилол,
Кўзларингиз чиройли экан.

Тушиб кетсам, қанийди, кошки,
Чароснинг-да, келади рашки,
Тўкилмасин беҳуда ашки.
Кўзларингиз чиройли экан.
Мабодо дур йиғмаганмисиз?
Кипригингиз тиғлаганмисиз?
Ёшлиқда кўп йиғлаганмисиз?
Кўзларингиз чиройли экан.

Кўнгил сиздан олар экан нур,
Қанот етмай ерда қолган хур,
Яратганга минг бор ташаккур,
Кўзларингиз чиройли экан.

Самимилик топмасин охир,
Ботин мисол зебодир зохир,
Минг раҳматга лойиқсиз ахир,
Кўзларингиз чиройли экан.
2010

СИЗНИ БОШҚА ХАЁЛ...

“Мен шундай яшаяпман сизни согиниб”
Усмон Азим

Сизни бошқа хаёл этмасин ҳеч банд,
Ёлғизлик қаърининг тубида яшанг.
Ҳижрон қилиб олсин бутқул занжирбанд,
Қалбингиз устини босиб кетсин занг.

Ёмғирларда қолинг, титранг қорларда,
Аламга ғарқ бўлинг кечалар бедор.
Вақтингиз ўтказинг оҳу зорларда,
Йўлларга кўз тикиб, интиқ, интизор.

Атроф яшилликка бурканганда ҳам,
Дилингиз куз каби саргайсин, сўлсин.
Ҳаловатни билманг ҳаттоқи бир дам,
Ичингиз бўзласин, гарчи лаб кулсин...

Чанқанг,
Ташна бўлинг меҳрли сўзга,
Қон юting зулматнинг заҳ чеккасида.
Дўстингиз бўлмасин армондан ўзга,
Кун кўринг афсуслар исканжасида.

Ғам шерик айласин ойлар ва йиллар,
Фигон чекиши оддий ҳолга айлансин.
Оромга бегона бўлиб кўнгиллар,
Юрак зўрга-зўрга уриб қийналсин....

Мен шундай яшадим, сизни соғиниб!
2010

БУ КУЗ...

Бу куз ўйларимни улгайтирмоқда,
Япроқлар мисоли тўкилади дард.
Ёмғирлар майдалаб ёққани чоғда,
Ювилиб кетади кўнглимдаги гард.

Бу куз бошқачароқ,
Ҳар йилгидекмас,
Нажотга мензаган хазонрезгиси.
Ҳавонинг қовоғи кайфимга тегмас,
Қушларинг ноласи – нажот белгиси.

Бу куз ҳисларимда мўътадиллик бор,
Ўзимни қўярга топганман хона.
Дилимда бор бари ғусса-ю ғубор,
Ўрнини олганга ўхшар шукронা.

Бу куз ҳаловатни тухфалар этиб,
Гўё мени сокин бағрига чорлар.
Ғамларга ўранган танам тарқ этиб,
Шамолга учади надомат, зорлар.

Бу куз кунларимни ютмас тортқилаб,
Тунларим жунжикиб бедор ўтмайди.
Термулмай қўйганман нуқтага қараб,
Тонгларим, аzonсиз ҳечам ўтмайди.

Бу куз сарғарирман, кўклам унаман,
Тенги йўқ чечакни баҳтимга тақиб.
Кўрасиз, иқболим гуллайди чаман,
Умид чироғини қуёшдек ёқиб.

Бу куз мана шундек ўзгариш бироз,
Фақат соғинчимни билмайди холос...
2010

* * *

Қуёшдан уялиб қизарган баргдан,
Ололмай қолганда ногоҳ кўзимни,
Қалбим фориғ бўлмоқ истайди дарддан,
Кузатгим келмайди, ҳечам кузимни.

Ҳазин куй қалбимга бўлганда ҳамдам,
Ивитиб ташласа ёмғир юзимни,
Атроф олтин рангга айлангани дам,
Кузатгим келмайди, ҳечам кузимни.

Умрим фаслларин ўтсам қадамлаб,
Хазонлар ёпганда босган изимни,
Қўлим силтаганча, кипригим намлаб,
Кузатгим келмайди, ҳечам кузимни.

Интиқиб кутсам-у, қаршилаб олиб,
Шеърларга уласам соғинч сўзимни,
Лахза кўришгач, сўнг бир йил йўқолиб
Кетса, мен кузатгим келмас кузимни.

Чукур ўйга толиб, юмиб кўзимни,
Кузатгим келмайди, ҳечам кузимни.
2010

* * *

Не сирларнинг маконидирсиз?
Сизда қайси фаришта қўнгли?
И боларга яширинган қиз,
Кўзларингиз бунчалар мунгли?

Куз таъсирин ўтказмиш юзга,
Тунни ташлаб ўтинг кундузга,
Шудринг тушмиш кипригингизга,
Кўзларингиз бунчалар мунгли?

Оғридими ичингиз ногоҳ? –
Маъюсликка бурканган нигоҳ,
Не бўлсаям қилингиз огоҳ,
Кўзларингиз бунчалар мунгли?

Чехрангизда гарчи табассум,
Ботинингиз йифларми сим-сим?
Узокларга термулганча жим,
Кўзларингиз бунчалар мунгли?

Ўрин борми озгина арзга?
Малҳам айланг юраги дарзга,
Қарашингиз берингиз қарзга,
Кўзларингиз бунчалар мунгли?

Чашмингизнинг икки соҳили,
Ёмғирларнинг бўлмиш дохили.
Андуҳингиз недир охири?
Кўзларингиз бунчалар мунгли?

Ўйингизга тушиб кетсайдим,
Ўзим бирла меҳр элтсайдим,
Жиндек қувонч ҳадя этсайдим,
Кўзларингиз бунчалар мунгли?

Боқишингиз бу қадар ғамгин,
Кўзларингиз бунчалар мунгли?
2010

* * *

Бедорликда яна бир тун
айланмоқда умримга,
Юлдузларга тўла гардун
жойланмоқда умримга.
Вақт имиллаб қадам ташлар,
қалб зарбига ҳамоҳанг.
Хотиримни этолмай жам
асаб тортилар таранг.
Хаёлимдан ўтар бир-бир
босган сўнгсиз йўлларим.

Пешонамга ёзган тақдир
қатордаги ўйларим...
Озиб-тўзиб кетган имон
ҳоли чинданам ғариб –
Зулматларни кезган гирён
зиёларни ахтариб.
Куртаклари ғунча туккан
орзулар бот-бот эмас.
Кечаларга дардин тўккан
хаста кўнглим шод эмас.
Юрагимнинг ранги хазон
фаслига хўб мосмиди?
Маҳзунликка тўйинган жон
менгагина хосмиди?
Яқин дўстим йўқотгандек
кузатганча кузимни,
Узоқларга термулиб тек
ёшлияпман кўзимни.
Аламларга йўлдош умрим
шубҳаларга етаклар;
Неча йилки кўкламимда
гулламайди чечаклар.
Барг ёзмайди дараҳтларим,
томир отмас савобим.
Не сабабдан баҳтим яrim?
тополмайман жавобин.
Тун-чи, сўнгин қўрсатмайин
ҳаётимга айланар,
Сониялар ўтган сайин
ичда недир қийналар.

...Ожиз дилим минг тикилиб
куёш чиқар томонга,
Ёруғликдан умид қилиб,
чек қўяди гумонга.
Э, воҳ, руҳим нурга сийла,
савобларга йўлимни.
Зиёларга ҳамроҳ айла,
ғарқ қилмагин кўнглимни.
2010

БИЛИНМАС

*“Яшии қайси, ёмон қайси – билинмас”
Маҳтумкули*

Дунё аҳли рақс этиб нафс куйига,

Ҳалкум, дея кўзга уйқу илинмас.
Не ажабки, бу оламнинг уйига
Мезбон қайси, меҳмон қайси – билинмас.

Бир-биридан ўтиб кетар озорда,
Кимга роҳат, кимга азоб мозорда.
Фисқу фужур тўлиб кетган бозорда
Шайтон қайси, инсон қайси – билинмас.

“Берай” демас – дилда фақат “оламан”,
“Берсанг ейман, бермасанг оч қоламан”.
Ҳар тарафда мақсади йўқ оломон –
Ижро қайси, фармон қайси – билинмас.

Ҳарки нарса Яратганинг қўлида,
Синар экан бандани ўнг-сўлида.
Эътиқоднинг нурга тўлган йўлида
Қилич қайси, қалқон қайси – билинмас.

Бир маромда айланар гардуни дун,
Ҳақ йўлинда не амал қилдинг бугун?
Тўғри йўлга бошлагувчи дин учун
Ағёр қайси, посбон қайси – билинмас.

Инсоф жуда йироқ кетган замонда,
Ширин калом қолмас экан забонда.
Масхарабоз кулгу қилган жаҳонда
Забун қайси, шодон қайси – билинмас.

Ким Хива-ю, бошқа Қошғар ишқида,
Аллаким жонин берар зар ишқида,
Кимса бедор рўзи Маҳшар ишқида,
Орзу қайси, армон қайси – билинмас.

Имон ила разолатга кирилмас,
Мунофиқлик кири ҳечам ювилмас,
Гуноҳ ила савобни фарқ этмаса,
Азоб қайси, дармон қайси – билинмас.

Не ажабки, бу оламнинг уйига
Мезбон қайси, меҳмон қайси – билинмас.
2010

ЮРТ СОФИНЧИ

Юртим, кенгликларинг қўмсади кўнглим,
Жоним қолиб кетган кун чиққан ёқда.

Қанийди, шу дамда тўйиб кезсайдим,
Чексиз далаларинг яланг оёқда.

Соғинчим дилимда ўсиб, улғайган,
Дийдоринг кўришга кўзларим гирён.
Жиззах олмасидек юзим сарғайган,
Қува аноридек қалбим тўла қон.

Бу ерда ёмғирлар сеникидекмас,
Қуёш ҳам йил бўйи турмас чараклаб.
Толларнинг соchlари сувларга тегмас,
Сабо уйғотгани келмас сўроқлаб.

Бу жойнинг боғлари гулламас тугал,
Қушларнинг сайраши эзмас юракни.
Ўнлаб ўрмонлардан биламан афзал,
Йўлинг четидаги мирзатеракни.

Бу ер...
Йўқ, гапирмай, сўйла ўзингдан,
Тоғларинг ҳалитдан қор қоплагандир?
Ҳозир меваларга роса бойдирсан?
Оби нонларингга тўлганми тандир?

Гулзорин безарми атиргул, райхон,
Паст-баланд бўй чўзган файзли уйларин?
Бутун қишлоқ аҳлин тўпларми ҳамон,
Гумбурлаб ўтажак ҳалқим тўйлари?

Минг турли саволга тўлгандир ичим,
Кутишдан йўл қараб, толгандир ичим.
Юртим, сени ўйлаб бедор тунимда,
Кўксим тимдалайди тилсиз соғинчим.

Жиззах олмасидек юзим сарғайган,
Қува аноридек қалбим тўла қон.
2010

БЕЗОВТА РУҲ

Тун ўтмоқда, безовтадир рух,
Ҳаловатнинг кўчаси қайда?
Айламоқда соғинчли андуҳ
Чап кўксимни майда ва майда.
Кўзлар қизил, дилим сарғарган,
Сочларимда қирвлар мезбон.
Орзуларим ранги ўзгарган,

Умидим-чи, уч қунлик меҳмон.
Ҳайқираман, бўғиқ овозим;
Томоғимга недир тиқилар.
Мувозанат билмас тарозим,
Қалбим уйи нураб йиқилар.
Шафқати йўқ фурсат чоҳ қазир
Ҳузур билмай қолган жонимга.
Ҳислар ақлим олишган асир,
Юрак ташна бўлар қонимга.
Рутубатга ғарқ бўлган кеча,
Гувоҳидир бедорлигимнинг.
Зиёталаб кўнглимда кўча
Кутмоқдадир қадамин кимнинг?

... Мана шундай ғалат кайфият,
Кунчиқарга термуламан жим.
Нурли тонгни этганча ният
Тун ўтмоқда,
Безовта руҳим...

СЎНГСЎЗ ЎРНИДА...

“Шеър чин гўзаллик синглиси экан...”-деб ёзган эди устоз шоирларимиздан Мақсуд Шайхзода. Ҳақиқий шоирнинг кўнгли гўзаллик қўмсайди, отилиб чиқаётган юрак туғёнларини гўзаллик орқали тараннум этади. Шеърда дард акс эттирилсагина у гўзал бўлади. Шоир дардига дармонни шеърлари орқали топади. Масъудбекнинг шеърларида ана шундай дард, ана шундай алам бор, у изтироб чекиб шеър ёзади:

*Дард - кўнглим тарк этмас хазин тарона,
У менга тутқазди қогозу қалам.
Дардсизлик бўлмаган менга ҳамхона,
Дардим кўплигидан қилмайман алам.*

*Аlam - бедор тунлар битилган ашъор,
Аlam - ишқ куйида чекилган азоб.
У - наво битмасдан синиб қолган тор,
У - маҳзун кунлардан аччиқ изтироб.*

*Изтироб - туйгулар нурсиз хонаси,
У сабаб яшаймиз, тирикдир шу жон.
У севгим биринчи очган шонаси,
Ҳам билак томирда уриб турган қон...*

Шоир умрнинг ҳар бир палласидан маъно қидиришга ҳаракат қиласди, фалсафий мушоҳада юритади. Шеърларда сокинлик, маъюслик, маҳзунлик мужассам. Улар инсонни мушоҳада қилишга ундайди, чуқур ўйлантиради:

*...Ҳаёт тугамаган ғалат фалсафа,
Нолимам, экан, - деб – бевафо дунё.
Ишқсиз кун кечириши мушкул-ку, лекин,
Ёлгиз яшаида ҳам бор экан маъно!*

ёки бўлмаса,

*Кўнглим бузилган уй, хароба мисол.
Ҳеч ким йўламайди... Ҳувиллаб қолган...
Гоҳи ўз-ўзимга бераман савол:
“Нимадир ҳаётим бу куйга солган?”,*

дэя ёлғизлиқдан ҳам маъно қидиришга ҳаракат қиласди.

Инсон ёлғиз қолганида ўзига ўзи “Нега?” деган саволни кўп беради. Инсон ўзини ўзи тафтиш қилсагина, унинг инсонийлиги, одамийлиги йўқолмайди. Шунингдек, у ана шу “Нега?” саволи орқали виждонини поклаб, жисини, жонини, руғини нурлантириб комил инсон мартабасига эришишга ҳаракат қиласди. Масъудбекнинг шеърларини ўқиган одам кўп маротаба ана шу “нега”га дуч келади. Қизифи шундаки ушбу савол оддийгина сўзлар билан эмас, балки қалбан ҳис этиб, вужуди билан ёниб ёзилган.

Ҳаётда ҳар бир сабаб оқибатнинг юзага келишига асос бўла олади. Инсон четдан уни кузатаётган одамларнинг фикрларини ҳам инобатга олади. Чунки бойлик, шон-шуҳрат,

манманлик ғуборлари инсоннинг қалб қўзини беркитиб қўйиши мумкин. Халқимизда бекорга “Дўст дўстнинг ойнаси”, -деган нақл юрмайди. Инсон инсонга боқиб, инсон-инсонни тинглаб, инсон-инсонни кузатиб, ўрганиб, ўз хато ва камчиликларини англайди, энг муҳими эса уларни тузатади. Шулардан келиб чиққани ҳолда шоир дўстларига “Мени ёлғиз қўйманг” деб мурожаат этади:

*Сиқилиб, дардлардан бўлганда маҳзун,
Йўқолиб кетганда умид ҳисларим.
Бўлса тор йўлларим узундан-узун,
Мени ёлғиз қўйманг, азиз дўстларим.*

“Бизни севмаганлар, бизлардан эмасдур”, -деган ҳадиси шариф бор. Ватанни севиш уни ардоқлаш Она Юртни севувчи, уни ардокловчи ҳар бир ватанпарварнинг бурчидир. Ватанга бўлган муҳаббатни Ватандан узокда мусоғир бўлган юртдошлишимиз чуқур англаб етганлар. Шу жиҳатдан Масъудбек Ватанга бўлган эътиқдини қаттиқ синовдан ўтказиб ёзган бўлса ажаб эмас:

*...Ватангадоликдан арасин Худо,
Сенсиз қуёши хатто дилга татимас,
Севувчи авлодлар айлар жон фидо,
Сени севмаганлар сеники эмас!*

Шоирнинг шеърларини ўқир эканман, қуруқ баёнчиликка эмас, балки кўз ҳам, қулоқ ҳам илғай олмайдиган, фақатгина руҳнинг торлари сеза оладиган мўъжиза сўзга дуч келаман гоҳо. Бундай ҳолатга мен буюк рассомларнинг рангтасвирини кузатганимда дуч келганман. Масъудбек сўзнинг рангини илғай олиб айнан бир сўзнинг турли жилоларини шеърларида тасвиirlаб бера олган. Унинг қачонлардир отилиб чиқиши керак бўлган “Чашма”сини кўришлик ва “тиник сувлари”дан маънавий эҳтиёжимизни қондиришлик шу бугунги кунга насиб этган экан, шеър ихлосманди ва оддий бир ўқувчи сифатида, Илоҳим, бу чашманинг йўли бирор бир тош билан тўсилиб қолмасин ва унинг йўли азим дарёларга бориб туташсин, дея тилак билдириб қоламан.

*Шеърият ихлосманди
Нигора Умарова*